

Eestikeelne väljaanne

Teave ja teatised

61. aastakäik

23. juuli 2018

Sisukord

IV Teave

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

Euroopa Liidu Kohus

2018/C 259/01	Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded <i>Euroopa Liidu Teatajas</i>	1
---------------	---	---

V Teated

KOHTUMENETLUSED

Euroopa Kohus

2018/C 259/02	Liidetud kohtuasjad C-85/16 P ja C-86/16 P: Euroopa Kohtu (kuues koda) 30. mai 2018. aasta otsus – Kenzo Tsujimoto <i>versus</i> Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Kenzo (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnamärgi KENZO ESTATE registreerimistaotlused — Euroopa Liidu varasem sõnamärk KENZO — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 5 — Suhteline keeldumispõhjus — Maine — Tungiv põhjus)	2
2018/C 259/03	Liidetud kohtuasjades C-259/16 ja C-260/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) <i>versus</i> Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico (Eelotsusetaotlus — Postiteenused Euroopa Liidus — Direktiiv 97/67/EÜ — Artiklid 2, 7 ja 9 — Direktiiv 2008/6/EÜ — Mõiste „postiteenuse osutaja“ — Autoveo, kaubaveo ja kullerposti ettevõtjad, kes osutavad postisaadetiste kogumise, sorteerimise, transpordi ja jaotamise teenuseid — Üldsusele postiteenuste osutamise luba — Osalemine universaalteenuse osutamise kulude rahastamises)	3

2018/C 259/04	Kohtuasi C-370/16: Euroopa Kohtu (kolmas koda) 30. mai 2018. aasta otsus (Tribunale di Novara eelotsusetaotlus – Itaalia) – Bruno Dell’Acqua <i>versus</i> Eurocom Srl, Regione Lombardia (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu privileegid ja immunitetid — Protokoll nr 7 — Artikkel 1 — Kas Euroopa Kohtu eelnev luba on või ei ole vajalik — Struktuurifondid — Euroopa Liidu rahaline abi — Saadud abisummade arestimismenetlus liikmesriigi ametiasutuses)	4
2018/C 259/05	Kohtuasi C-382/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Finanzgericht Rheinland-Pfalz eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hornbach-Baumarkt-AG <i>versus</i> Finanzamt Landau (Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Äriühingu tulumaks — Liikmesriigi õigusnormid — Äriühingu maksustatava tulu kindlaksmääramine — Residendist äriühingu poolt sellisele mitteresidendist äriühingule antud tasuta soodustus, kellega ta on seotud — Residendist äriühingu maksustatava tulu korrigeerimine — Maksustatava tulu korrigeerimata jätmine juhul, kui residendist äriühing annab samasugust soodustust teisele residendist äriühingule, kellega ta on seotud — Asutamisvabaduse piirang — Põhjendatus)	5
2018/C 259/06	Kohtuasi C-426/16: Euroopa Kohtu (suurkoda) 29. mai 2018. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel’i eelotsusetaotlus – Belgia) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW jt <i>versus</i> Vlaams Gewest (Eelotsusetaotlus — Loomade heaolu kaitse nende surmamisel — Usuriitustega ettekirjutatud erilised tapmisviisid — Islami ohverduspüha — Määrus (EÜ) nr 1099/2009 — Artikli 2 punkt k — Artikli 4 lõige 4 — Kohustus viia riituslik tapmine läbi määruse (EÜ) nr 853/2004 nõuetele vastavas tapamajas — Kehtivus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 10 — Usuvabadus — ETL artikkel 13 — Usuriitustega seotud rahvuslike tavade austamine)	5
2018/C 259/07	Kohtuasi C-483/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Zsolt Sziber <i>versus</i> ERSTE Bank Hungary Zrt (Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Ebaõiglased tingimused tarbijalepingutes — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artikli 7 lõige 1 — Välisvaluutapõhised laenulepingud — Riigisisesed õigusnormid, mis näevad ette konkreetsed menetlusnõuded ebaõiglaste tingimuste vaidlustamiseks — Võrdvärsuse põhimõte — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele)	6
2018/C 259/08	Kohtuasi C-517/16: Euroopa Kohtu (kümnes koda) 30. mai 2018. aasta otsus (Sąd Apelacyjny w Gdańsku eelotsusetaotlus – Poola) – Stefan Czerwiński <i>versus</i> Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku (Eelotsusetaotlus — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamine — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Esemeline kohaldamisala — Artikkel 3 — Artikli 9 kohaselt tehtud liikmesriikide deklaratsioon — Üleminekupension — Kvalifitseerimine — Riiklikud eelpensioniskeemid — Kindlustusperioodide liitmise põhimõtte kohaldamata jätmine artikli 66 alusel)	7
2018/C 259/09	Kohtuasi C-526/16: Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon <i>versus</i> Poola Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2011/92/EL — Kildagaasi asukoha kindlaksmääramiseks või uurimiseks puurimise keskkonnamõju hindamine — Süvapuurimine — Valikutingimused — Piirmäärade kehtestamine)	7
2018/C 259/10	Kohtuasi C-542/16: Euroopa Kohtu (neljas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Högsta domstolen eelotsusetaotlus – Rootsi) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag <i>versus</i> Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel jt <i>versus</i> Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag (Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2002/92/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „kindlustusvahendus“ — Direktiiv 2004/39/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „investeermisnõustamine“ — Kindlustusvahenduse ajal toimunud nõustamine, mis puudutab kapitali paigutamist kapitali kogumise elukindlustuslepingu raames — Kindlustusvahendaja tegevuse kvalifitseerimine olukorras, kus vahendajal puudub kavatsus sõlmida tegelikku kindlustuslepingut)	8

2018/C 259/11	Kohtuasi C-633/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Sø- og Handelsretten i København) eelotsusetaotlus – Taani) – Ernst & Young P/S versus Konkurrencerådet (Eelotsusetaotlus — Ettevõtjate koondumiste kontrollimine — Määrus (EÜ) nr 139/2004 — Artikli 7 lõige 1 — Koondumise elluviimine enne Euroopa Komisjonile teatamist ja ühisturuga kokkusobivaks kuulutamist — Keeld — Ulatus — Mõiste „koondumine“ — Kolmanda isikuga sõlmitud koostöölepingu ülesõtlemine ettevõtja poolt, kes on koondumise üks osapooli)	9
2018/C 259/12	Kohtuasi C-647/16: Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunal administratif de Lille) eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Adil Hassan versus Préfet du Pas-de-Calais (Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Vastuvõtmise ja tagasivõtmise menetlus — Artikli 26 lõige 1 — Üleandmisotsuse vastuvõtmine ja teatavaks tegemine enne tagasivõtmispalve rahuldamist palve saajaks oleva liikmesriigi poolt)	9
2018/C 259/13	Liidetud kohtuasjad C-660/16 ja C-661/16: Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Bundesfinanzhof) eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Dachau versus Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen versus Erich Wirtl (C-661/16) (Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Kaupade müük — Artikkel 65 — Artikkel 167 — Ettemakse tasumine kauba soetamiseks, mida seejärel ei tarnitud — Tarnija seadusliku esindaja kuriteos süüdi mõistmine kelmuse eest — Tarnija maksejõuetus — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Tingimused — Artiklid 185 ja 186 — Korrigeerimine liikmesriigi maksuhalduri poolt — Tingimused)	10
2018/C 259/14	Kohtuasi C-190/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Madrid) eelotsusetaotlus – Hispaania) – Lu Zheng versus Ministerio de Economía y Competitividad (Eelotsusetaotlus — Euroopa Liitu sisse toodava või Euroopa Liidust välja viidava sularaha kontrollimine — Määrus (EÜ) nr 1889/2005 — Kohaldamisala — ELTL artikkel 63 — Kapitali vaba liikumine — Kolmanda riigi kodanik, kes kannab oma pagasis kaasas suurt kogust deklareerimata sularaha — Kohustus deklareerida see summa Hispaania territooriumilt lahkumisel — Karistused — Proportsionaalsus)	11
2018/C 259/15	Kohtuasi C-251/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik (Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asulareovee kogumine ja puhastamine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Artiklid 3, 4 ja 10 — Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus — Täitmata jätmine — ELTL artikli 260 lõige 2 — Rahalised sanktsioonid — Karistusmakse ja põhisumma)	11
2018/C 259/16	Kohtuasi C-306/17: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tatabányai Törvényszék) eelotsusetaotlus – Ungari) – Éva Nothartová versus Sámson József Boldizsár (Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Kohtualluvus — Valikuline kohtualluvus — Artikli 8 punkt 3 — Vastuhagi, mille aluseks on või ei ole sama leping või samad asjaolud, mis põhihagi puhul)	12
2018/C 259/17	Kohtuasi C-335/17: Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Varhoven kasatsionen sad'i) eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Neli Valcheva versus Georgios Babanarakis (Eelotsusetaotlus — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Kohaldamisala — Mõiste „suhtlusõigus“ — Artikli 1 lõike 2 punkt a ning artikli 2 punktid 7 ja 10 — Vanavanemate suhtlusõigus)	13
2018/C 259/18	Kohtuasi C-390/17 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 30. mai 2018. aasta otsus – Irit Azoulay jt versus Euroopa Parlament (Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Töötasu — Peretoetused — Õppetootetus — Koolituskulude hüvitamisest keeldumine — Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade VII lisa artikli 3 lõige 1)	13

2018/C 259/19	Liidetud kohtuasjad C-519/17 P ja C-522/17 P–C-525/17 P: Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 30. mai 2018. aasta otsus – L'Oréal versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Guinot SAS (Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnamärkide MASTER PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO et MASTER DRAMA registreerimistaotlused — Varasem siseriiklik kujutismärk MASTERS COLORS PARIS — Registreerimistaotluste tagasilükkamine — Põhjendamise ebapiisavus — Uurimine kohtu algatusel)	14
2018/C 259/20	Kohtuasi C-537/17: Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Landgericht Berlini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Claudia Wegener versus Royal Air Maroc SA (Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 3 lõige 1 — Kohaldamisala — Mõiste „ümberistumistega lend“ — Lend, mis algab liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast, sisaldab ümberistumist kolmanda riigi territooriumil asuvas lennujaamas ja lõpeb selle kolmanda riigi muus lennujaamas)	15
2018/C 259/21	Kohtuasi C-50/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 29. jaanuaril 2018 – Mijo Mestrovic	15
2018/C 259/22	Kohtuasi C-64/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 1. veebruaril 2018 – Zoran Maksimovic	16
2018/C 259/23	Kohtuasi C-73/18 P: Cotécnica, S.C.C.L-i 2. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 20. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-465/16: Cotécnica versus EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)	17
2018/C 259/24	Kohtuasi C-140/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 22. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfner jt	17
2018/C 259/25	Kohtuasi C-146/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 23. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfner	18
2018/C 259/26	Kohtuasi C-148/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 23. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfner jt	18
2018/C 259/27	Kohtuasi C-214/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Sopocie (Poola) 26. märtsil 2018 – H.W.	19
2018/C 259/28	Kohtuasi C-260/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 16. aprillil 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak versus Raiffeisen Bank Polska SA	19
2018/C 259/29	Kohtuasi C-271/18 P: Slovaki Vabariigi 19. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 5. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/15: Dôvera zdravotná poisťovňa versus Euroopa Komisjon	20
2018/C 259/30	Kohtuasi C-273/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 20. aprillil 2018 – SIA „Kuršu zeme“	22
2018/C 259/31	Kohtuasi C-277/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugal) 24. aprillil 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda versus Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo	22
2018/C 259/32	Kohtuasi C-278/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. aprillil 2018 – Manuel Jorge Sequeira Mesquita versus Fazenda Pública	23
2018/C 259/33	Kohtuasi C-279/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social nº 33 de Barcelona (Hispaania) 24. aprillil 2018. aasta – Magdalena Molina Rodríguez versus Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)	23
2018/C 259/34	Kohtuasi C-281/18 P: Repower AG 24. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 21. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-727/16, Repower versus EUIPO	24

2018/C 259/35	Kohtuasi C-283/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Almería (Hispaania) 25. aprillil 2018 – Liliana Beatriz Moya Privitello ja Sergio Daniel Martín Durán versus Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito	25
2018/C 259/36	Kohtuasi C-291/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 26. aprillil 2018 – Grup Servicii Petroliere SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	26
2018/C 259/37	Kohtuasi C-293/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 26. aprillil 2018. aasta – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia versus Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical .	26
2018/C 259/38	Kohtuasi C-295/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação do Porto (Portugal) 30. aprillil 2018 – Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA versus Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA	27
2018/C 259/39	Kohtuasi C-321/18: Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 9. mail 2018 – Terre wallonne ASBL versus Région wallonne	28
2018/C 259/40	Kohtuasi C-345/18 P: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA 25. mail 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (üheksas koda) 15. märtsi 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-211/16: Caviro Distillerie jt versus komisjon	28

Üldkohus

2018/C 259/41	Liidetud kohtuasjad T-568/16 ja T-599/16: Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – Spagnolli jt versus komisjon (Avalik teenistus — Ametnikud — Ametnikust abikaasa surm — Surnud ametniku õigusjärglased — Toitjakaotuspension — Orvupension — Ametnikuks oleva elusoleva abikaasa töökohavahetus — Palga kohandamine — Toitjakaotuspension ja orvupension arutamise meetod — Personalieeskirjade artikkel 81a — Pensioniõiguste muutmise teatis — Isikut kahjustav akt personalieeskirjade artikli 91 tähenduses — Personalieeskirjade artikkel 85 — Alusetult saadu tagastamine — Tingimused — Varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõue)	30
2018/C 259/42	Kohtuasi T-597/16: Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – OW versus EASA (Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Teenistuse huvides ametikohale määramine — Uuele ametikohale üleviimine — Ilmne hindamisviga — Põhjemamiskohustus — Kaitseõigused — Võimu kuritarvitamine)	31
2018/C 259/43	Kohtuasi T-882/16: Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – Sipral World versus EUIPO – La Dolfina (DOLFINA) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk DOLFINA — Kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Põhjemamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94))	31
2018/C 259/44	Kohtuasi T-72/17: Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus — Schmid versus EUIPO — Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl) (Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk Steirisches Kürbiskernöl — Kaitstud geograafiline tähis — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15, artikli 51 lõike 1 punkt a ja artikli 55 lõige 1 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 18, artikli 58 lõike 1 punkt a ja artikli 62 lõige 1) — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Kaubamärgina kasutamine)	32

2018/C 259/45	Kohtuasi T-136/17: Üldkohtu 12. juuni 2018. aasta otsus – <i>Cotécnica versus EUIPO – Mignini & Petrini</i> (cotecnica MAXIMA) (Euroopa liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi cotecnica MAXIMA taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk MAXIM Alimento Superpremium — Suhteline keeldumispõhjus — segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 kõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)	33
2018/C 259/46	Kohtuasi T-165/17: Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – <i>Emcur versus EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi EMCURE taotlus — Varasemad Euroopa Liidu ja siseriiklikud sõnamärgid EMCUR — Suhteline keeldumispõhjus — Kaupade ja tähiste sarnasus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	33
2018/C 259/47	Kohtuasi T-294/17: Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – <i>Lion's Head Global Partners versus EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk Lion's Head — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk LION CAPITAL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))	34
2018/C 259/48	Kohtuasi T-369/17: Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – <i>Winkler versus komisjon</i> (Avalik teenistus — Ametnikud — Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine — Otsus, millega määratakse kindlaks pensioniõigusliku staaži aastate arv — Mõistlik aeg — Õigus olla ära kuulatud — Õiguskindlus — Võrdne kohtlemine — Õiguspärane ootus — Vastutus — Varaline kahju)	35
2018/C 259/49	Kohtuasi T-375/17: Üldkohtu 12. juuni 2018. aasta otsus – <i>Fenyves versus EUIPO (Blue)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Blue taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c ja lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c ja lõige 2) — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))	35
2018/C 259/50	Kohtuasi T-456/17: Üldkohtu 8. juuni 2018. aasta määrus – <i>Lupu versus EUIPO – Dzhilhangir (Djili soy original DS)</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Djili soy original DS taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk DJILI — Suhteline keeldumispõhjus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)	36
2018/C 259/51	Kohtuasi T-608/17: Üldkohtu 6. juuni 2018. aasta määrus – <i>Grupo Bimbo, SAB de CV versus EUIPO</i> (Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)	36
2018/C 259/52	Kohtuasi T-280/18: 3. mail 2018 esitatud hagi – <i>ABLV Bank versus SRB</i>	37
2018/C 259/53	Kohtuasi T-281/18: 3. mail 2018 esitatud hagi – <i>ABLV Bank versus EKP</i>	38
2018/C 259/54	Kohtuasi T-282/18: 3. mail 2018 esitatud hagi – <i>Bernis jt versus SRB</i>	39
2018/C 259/55	Kohtuasi T-283/18: 3. mail 2018 esitatud hagi – <i>Bernis jt versus EKP</i>	40
2018/C 259/56	Kohtuasi T-299/18: 16. mail 2018 esitatud hagi – <i>Strabag Belgium versus parlament</i>	41
2018/C 259/57	Kohtuasi T-304/18: 8. mail 2018 esitatud hagi – <i>MLPS versus komisjon</i>	42
2018/C 259/58	Kohtuasi T-308/18: 17. mail 2018 esitatud hagi – <i>Hamas versus nõukogu</i>	43
2018/C 259/59	Kohtuasi T-310/18: 15. mail 2018 esitatud hagi – <i>EPSU ja Willem Goudriaan versus komisjon</i>	44

2018/C 259/60	Kohtuasi T-320/18: 22. mail 2018 esitatud hagi – WD <i>versus</i> EFSA	45
2018/C 259/61	Kohtuasi T-324/18: 28. mail 2018 esitatud hagi – VI.TO. <i>versus</i> EUIPO – Bottega (Kuldse pudeli kuju)	46
2018/C 259/62	Kohtuasi T-331/18: 31. mail 2018 esitatud hagi – Szécsi ja Somossy <i>versus</i> komisjon	46
2018/C 259/63	Kohtuasi T-332/18: 28. mail 2018 esitatud hagi – Marry Me Group <i>versus</i> EUIPO (MARRY ME) . . .	47
2018/C 259/64	Kohtuasi T-333/18: 28. mail 2018 esitatud hagi – Marry Me Group <i>versus</i> EUIPO (marry me)	48
2018/C 259/65	Kohtuasi T-335/18: 31. mail 2018 esitatud hagi – Mubarak jt <i>versus</i> nõukogu	48
2018/C 259/66	Kohtuasi T-338/18: 31. mail 2018 esitatud hagi – Saleh Thabet <i>versus</i> nõukogu	49
2018/C 259/67	Kohtuasi T-349/18: 5. juunil 2018 esitatud hagi – Hauzenberger <i>versus</i> EUIPO (TurboPerformance) .	50
2018/C 259/68	Kohtuasi T-350/18: 5. juunil 2018 esitatud hagi – Euronet Consulting <i>versus</i> komisjon	50
2018/C 259/69	Kohtuasi T-353/18: 28. mail 2018 esitatud hagi – Promeco <i>versus</i> EUIPO – Aerts (Lauanõud)	51

IV

(Teave)

TEAVE EUROOPA LIIDU INSTITUTSIOONIDELT, ORGANITELT JA ASUTUSTELT

EUROOPA LIIDU KOHUS

Euroopa Liidu Kohtu viimased väljaanded *Euroopa Liidu Teatajas**(2018/C 259/01)***Viimane väljaanne**

ELT C 249, 16.7.2018

Eelmised väljaanded

ELT C 240, 9.7.2018

ELT C 231, 2.7.2018

ELT C 221, 25.6.2018

ELT C 211, 18.6.2018

ELT C 200, 11.6.2018

ELT C 190, 4.6.2018

Käesolevad tekstid on kättesaadavad

EUR-Lex'is järgmisel aadressil: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Teated)

KOHTUMENETLUSED

EUROOPA KOHUS

Euroopa Kohtu (kuues koda) 30. mai 2018. aasta otsus – Kenzo Tsujimoto versus Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Kenzo

(Liidetud kohtuasjad C-85/16 P ja C-86/16 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Sõnamärgi KENZO ESTATE registreerimistaotlused — Euroopa Liidu varasem sõnamärk KENZO — Määrus (EÜ) nr 207/2009 — Artikli 8 lõige 5 — Suhteline keeldumispõhjus — Maine — Tungiv põhjus)

(2018/C 259/02)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Kenzo Tsujimoto (esindajad: *Rechtsanwalt* A. Wenninger-Lenz, *Rechtsanwalt* M. Ring ja *Rechtsanwalt* W. von der Osten-Sacken)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: A. Folliard-Monguiral), Kenzo (Pariis, Prantsusmaa) (esindajad: *avvocato* P. Roncaglia, *avvocato* G. Lazzeretti, *avvocato* F. Rossi ja *avvocato* N. Parrotta)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebused rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Kenzo Tsujimotolt.

⁽¹⁾ ELT C 335, 12.9.2016.

Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio eelotsusetaotlus – Itaalia) – Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C-259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16) versus Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

(Liidetud kohtuasjades C-259/16 ja C-260/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Postiteenused Euroopa Liidus — Direktiiv 97/67/EÜ — Artiklid 2, 7 ja 9 — Direktiiv 2008/6/EÜ — Mõiste „postiteenuse osutaja“ — Autoveo, kaubaveo ja kullerposti ettevõtjad, kes osutavad postisaadetiste kogumise, sorteerimise, transpordi ja jaotamise teenuseid — Üldsusele postiteenuste osutamise luba — Osalemine universaalteenuse osutamise kulude rahastamises)

(2018/C 259/03)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) (C 259/16), Associazione Nazionale Imprese Trasporti Automobilistici (C-259/16), Fercam SpA (C-259/16), Associazione non Riconosciuta Alsea (C-259/16), Associazione Fedit (C-259/16), Carioni Spedizioni Internazionali Srl (C-259/16), Federazione Nazionale delle Imprese di Spedizioni Internazionali – Fedespedi (C-259/16), Tnt Global Express SpA (C-259/16), Associazione Italiana dei Corrieri Aerei Internazionali (AICAI) (C-260/16), DHL Express (Italy) Srl (C-260/16), Federal Express Europe Inc. (C-260/16), United Parcel Service Italia Ups Srl (C-260/16)

Kostjad: Autorità per le Garanzie nelle Comunicazioni, Ministero dello Sviluppo Economico

menetluses osales: Poste Italiane SpA (C-260/16)

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. detsembri 1997. aasta direktiivi 97/67/EÜ ühenduse postiteenuste siseturu arengut ja teenuse kvaliteedi parandamist käsitlevate ühiseeskirjade kohta (muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. veebruari 2008. aasta direktiiviga 2008/6/EÜ) artikli 2 punkte 1, 1a ja 6 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus niisugused liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjades ja millega postisaadetiste kogumise, sorteerimise, transpordi ja jaotamise teenuseid osutavad autoveo, kaubaveo ja kullerposti ettevõtjad loetakse postiteenuse osutajateks selle direktiivi artikli 2 punkti 1a tähenduses, välja arvatud juhul, kui nende tegevus piirneb postisaadetiste transpordiga.
2. Direktiivi 97/67 (muudetud direktiiviga 2008/6) artikli 2 punkti 19 ja artikli 9 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjades ja mis panevad kõigile autoveo, kaubaveo ja kullerposti ettevõtjatele kohustuse omada postiteenuste osutamise üldluba, juhul kui need õigusnormid on põhjendatud mõne selle direktiivi artikli 2 punktis 19 loetletud olulise nõudega ja järgivad proportsionaalsuse põhimõtet selles mõttes, et need on sobivad taotletava eesmärgi saavutamiseks ega lähe kaugemale, kui on selle eesmärgi saavutamiseks vajalik – seda peab kontrollima eelotsusetaotlused esitanud kohus.

3. Direktiivi 97/67 (muudetud direktiiviga 2008/6) artikli 7 lõiget 4 ja artikli 9 lõiget 2 tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, nagu on vaidluse all põhikohtuasjades ja mis panevad postiteenuste osutamise üldloa omanikele kohustuse teha makseid universaalteenuse osutamise kulude hüvitamise fondi, kui neid teenuseid võib kasutaja seisukohast pidada universaalteenuste hulka kuuluvateks teenusteks, kuna need on piisaval määral vahetatavad universaalteenusega.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.6.2016.

Euroopa Kohtu (kolmas koda) 30. mai 2018. aasta otsus (Tribunale di Novara eelotsusetaotlus – Itaalia) – Bruno Dell’Acqua versus Eurocom Srl, Regione Lombardia

(Kohtuasi C-370/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liidu privileegid ja immuuniteedid — Protokoll nr 7 — Artikkel 1 — Kas Euroopa Kohtu eelnev luba on või ei ole vajalik — Struktuurifondid — Euroopa Liidu rahaline abi — Saadud abisummade arestimismenetlus liikmesriigi ametiasutuses)

(2018/C 259/04)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunale di Novara

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Bruno Dell’Acqua

Kostjad: Eurocom Srl, Regione Lombardia

menetluses osalesid: Renato Quattrocchi, Antonella Pozzoli, Loris Lucini, Diego Chierici, Nicoletta Malaraggia, Elio Zonca, Sonia Fusi, Danilo Cattaneo, Alberto Terraneo, Luigi Luzzi

Resolutsioon

Protokolli (nr 7) Euroopa Liidu privileegide ja immuuniteetide kohta artikli 1 viimast lauset tuleb tõlgendada nii, et Euroopa Kohtu eelnev luba ei ole vajalik, kui kolmanda isiku avalduse alusel algatatakse nõude arestimismenetlus liikmesriigi ametiasutuses, kellel on nõudele vastav võlg ESFi kaasrahasutatavate projektide elluviimiseks antud rahalistest vahenditest toetust saava kolmanda isiku võlgniku ees.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Finanzgericht Rheinland-Pfalz eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Hornbach-Baumarkt-AG versus Finanzamt Landau

(Kohtuasi C-382/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Asutamisvabadus — Äriühingu tulumaks — Liikmesriigi õigusnormid — Äriühingu maksustatava tulu kindlaksmääramine — Residendist äriühingu poolt sellisele mitteresidendist äriühingule antud tasuta soodustus, kellega ta on seotud — Residendist äriühingu maksustatava tulu korrigeerimine — Maksustatava tulu korrigeerimata jätmine juhul, kui residendist äriühing annab samasugust soodustust teisele residendist äriühingule, kellega ta on seotud — Asutamisvabaduse piirang — Põhjendatus)

(2018/C 259/05)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Finanzgericht Rheinland-Pfalz

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Hornbach-Baumarkt-AG

Vastustaja: Finanzamt Landau

Resolutsioon

EÜ artiklit 43 (hiljem ELTL artikkel 49) koostöös EÜ artikliga 48 (hiljem ELTL artikkel 54) tuleb tõlgendada nii, et nendega ei ole üldjuhul vastuolus sellised õigusnormid nagu põhikohtuasjas, mille kohaselt selle liikmesriigi residendist äriühingu tulu, kes on andnud teises liikmesriigis asuvale temaga seotud äriühingule soodustusi niisugustel tingimustel, mis kalduvad kõrvale tingimustest, milles oleks samasugustel või sarnastel asjaoludel kokku leppinud kolmandad isikud, kes ei ole omavahel seotud, tuleb arvutada nii, nagu seda oleks tehtud juhul, kui tingimused, mille oleksid kokku leppinud kolmandad isikud, oleksid olnud kohaldatavad ja tulu oleks kuulunud korrigeerimisele, samas kui maksustatava tulu sellist korrigeerimist ei tehta, kui neidsamu soodustusi annab residendist äriühing teisele residendist äriühingule, kellega ta on seotud. Eelotsusetaotluse esitanud kohtul tuleb siiski kontrollida, kas põhikohtuasjas kõnealused õigusnormid annavad maksumaksjale võimaluse tõendada, et tingimused lepiti kokku ärilistel põhjustel, mis tulenevad tema staatusest mitteresidendist äriühingu osanikuna.

⁽¹⁾ ELT C 343, 19.9.2016.

Euroopa Kohtu (suurkoda) 29. mai 2018. aasta otsus (Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel'i eelotsusetaotlus – Belgia) – Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW jt versus Vlaams Gewest

(Kohtuasi C-426/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Loomade heaolu kaitse nende surmamisel — Usuriitustega ettekirjutatud erilised tapmisviisid — Islami ohverduspüha — Määrus (EÜ) nr 1099/2009 — Artikli 2 punkt k — Artikli 4 lõige 4 — Kohustus viia riituslik tapmine läbi määruse (EÜ) nr 853/2004 nõuetele vastavas tapamajas — Kehtivus — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 10 — Usuvabadus — ELTL artikkel 13 — Usuriitustega seotud rahvuslike tavade austamine)

(2018/C 259/06)

Kohtumenetluse keel: hollandi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Nederlandstalige rechtbank van eerste aanleg Brussel

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Liga van Moskeeën en Islamitische Organisaties Provincie Antwerpen, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Limburg, VZW, Unie van Moskeeën en Islamitische Verenigingen Oost-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van West-Vlaanderen, VZW, Unie der Moskeeën en Islamitische Verenigingen van Vlaams-Brabant, VZW, Association Internationale Diyanet de Belgique, IVZW, Islamitische Federatie van België, VZW, Rassemblement des Musulmans de Belgique, VZW, Erkan Konak, Chaibi El Hassan

Kostja: Vlaams Gewest

menetluses osales: Global Action in the Interest of Animals (GAIA) VZW

Resolutsioon

Eelotsuse küsimuse analüüsimisel ei ilmnenu ühtegi asjaolu, mis võiks Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 10 ja ELTL artikli 13 seisukohast mõjutada nõukogu 24. septembri 2009. aasta määruse (EÜ) nr 1099/2009 loomade kaitse kohta surmamisel artikli 4 lõike 4 kehtivust koostöös määruse artikli 2 punktiga k.

⁽¹⁾ ELT C 383, 17.10.2016.

Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Fővárosi Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Zsolt Sziber versus ERSTE Bank Hungary Zrt

(Kohtuasi C-483/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Tarbijakaitse — Ebaõiglasel tingimused tarbijalepingutes — Direktiiv 93/13/EMÜ — Artikli 7 lõige 1 — Välisvaluutapõhised laenulepingud — Riigisisese õigusnormid, mis näevad ette konkreetsed menetlusnõuded ebaõiglaste tingimuste vaidlustamiseks — Võrdväärsuse põhimõte — Euroopa Liidu põhiõiguste harta — Artikkel 47 — Õigus tõhusale kohtulikule kaitsele)

(2018/C 259/07)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Fővárosi Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Zsolt Sziber

Kostja: ERSTE Bank Hungary Zrt

menetluses osales: Mónika Szeder

Resolutsioon

1. Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes artiklit 7 tuleb tõlgendada nii, et sellega ei ole põhimõtteliselt vastuolus niisugune riigisisene õigusnorm, mis näeb ette konkreetsed menetlusnõuded – nagu põhikohtuasjas käsitletavat – selliste tarbijate õiguskaitsevahenditele, kes on sõlminud välisvaluutapõhised laenulepingud, mis sisaldavad tingimust vahetuskursi erinevuse ja/või ühepoolse muutmise võimaluse kohta, eeldusel et niisuguses lepingus sisalduvate tingimuste ebaõiglase laadi tuvastamine võimaldab taastada õigusliku ja faktilise olukorra, milles tarbija nende ebaõiglaste tingimuste puudumisel oleks olnud.

2. Direktiivi 93/13 tuleb tõlgendada nii, et see on kohaldatav ka olukordadele, kus puudub piiriülene element.

⁽¹⁾ ELT C 419, 14.11.2016.

Euroopa Kohtu (kümnes koda) 30. mai 2018. aasta otsus (Sąd Apelacyjny w Gdańsku eelotsusetaotlus – Poola) – Stefan Czerwiński versus Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

(Kohtuasi C-517/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Võõrtöötajate sotsiaalkindlustus — Sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamine — Määrus (EÜ) nr 883/2004 — Esemeline kohaldamisala — Artikkel 3 — Artikli 9 kohaselt tehtud liikmesriikide deklaratsioon — Üleminekupension — Kvalifitseerimine — Riiklikud eelpensioniskeemid — Kindlustusperioodide liitmise põhimõtte kohaldamata jätmine artikli 66 alusel)

(2018/C 259/08)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Apelacyjny w Gdańsku

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Stefan Czerwiński

Kostja: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Gdańsku

Resolutsioon

1. Kui liikmesriigi pädev ametiasutus on Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 883/2004 sotsiaalkindlustussüsteemide kooskõlastamise kohta artikli 9 lõike 1 kohaselt esitatud liikmesriigi deklaratsioonis liigitanud teatava sotsiaalkindlustushüvitise sama määruse artiklis 3 loetletud konkreetse sotsiaalkindlustusliigi alla kuuluvaks hüvitiseks, ei ole see lõplik. Sotsiaalkindlustushüvitise võib kvalifitseerida asjasepuutuv liikmesriigi kohus iseseisvalt ja lähtudes kõne all oleva sotsiaalkindlustushüvitise iseloomulikest tunnustest, esitades vajaduse korral Euroopa Kohtule eelotsusetaotluse.
2. Niisugust hüvitist, nagu on kõne all põhikohtuasjas, tuleb käsitada „vanadushüvitisena“ määruse nr 883/2004 artikli 3 lõike 1 punkti d tähenduses.

⁽¹⁾ ELT C 22, 23.1.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Poola Vabariik

(Kohtuasi C-526/16) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Direktiiv 2011/92/EL — Kildagaasi asukoha kindlaksmääramiseks või uurimiseks puurimise keskkonnamõju hindamine — Süvapuurimine — Valikutingimused — Piirmäärade kehtestamine)

(2018/C 259/09)

Kohtumenetluse keel: poola

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: M. Owsiany-Hornung, D. Milanowska ja C. Zadra)

Kostja: Poola Vabariik (esindajad: B. Majczyna, D. Krawczyk, M. Orion Jędrysek, H. Schwarz ja K. Majcher)

Resolutsioon

1. Kuna Poola Vabariik ei näinud projektidele kildagaasi asukoha kindlaksmääramiseks või uurimiseks puurimise abil kuni 5 000 m sügavuseni – erandina puurimine veevõttualadel, kaitstud siseveekogude aladel ja looduskaitsealadel, nagu looduspargid, loodusreservaadid, maastikukaitsealad ja Natura 2 000 kaitsealad ning nende aladega külgnevad kaitsevööndid, kus puurimisel sügavusega üle 1000 m tuleb kohaldada menetlust, kas vajalik on läbi viia keskkonnamõju hindamine – ette menetlust, kas vajalik on läbi viia keskkonnamõju hindamine, siis on Poola Vabariik rikkunud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. detsembri 2011. aasta direktiivi 2011/92/EL teatavate riiklike ja eraprojektide keskkonnamõju hindamise kohta artikli 2 lõikest 1 ning artikli 4 lõigetest 2 ja 3 koostoides direktiivi II ja III lisaga tulenevaid kohustusi.
2. Mõista Poola Vabariigilt välja Euroopa Komisjoni kohtukulud ja jätta Poola Vabariigi kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Euroopa Kohtu (neljas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Högsta domstoleni eelotsusetaotlus – Rootsi) – Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag versus Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Jan-Erik Strobel jt versus Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

(Kohtuasi C-542/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Direktiiv 2002/92/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „kindlustusvahendus“ — Direktiiv 2004/39/EÜ — Kohaldamisala — Mõiste „investeeringisnõustamine“ — Kindlustusvahenduse ajal toimunud nõustamine, mis puudutab kapitali paigutamist kapitali kogumise elukindlustuslepingu raames — Kindlustusvahendaja tegevuse kvalifitseerimine olukorras, kus vahendajal puudub kavatsus sõlmida tegelikku kindlustuslepingut)

(2018/C 259/10)

Kohtumenetluse keel: rootsi

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Högsta domstolen

Põhikohtuasja pooled

Kaebajad: Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag, Jan-Erik Strobel, Mona Strobel, Margareta Nilsson, Per Nilsson, Kent Danås, Dödsboet efter Tommy Jönsson, Stefan Pramryd, Stefan Ingemansson, Lars Persson, Magnus Persson, Anne-Charlotte Wickström, Peter Nilsson, Ingela Landau, Thomas Landau, Britt-Inger Ruth Romare, Gertrud Andersson, Eva Andersson, Rolf Andersson, Lisa Bergström, Bo Sörensson, Christina Sörensson, Kaj Wirenkook, Lena Bergquist Johansson, Agneta Danås, Hans Eriksson, Christina Forsberg, Christina Danielsson, Per-Olof Danielsson, Ann-Christin Jönsson, Åke Jönsson, Stefan Lindgren, Daniel Röme, Ulla Nilsson, Dödsboet efter Leif Göran Erik Nilsson

Vastustajad: Dödsboet efter Ingvar Mattsson, Länsförsäkringar Sak Försäkringsaktiebolag

Resolutsioon

1. Euroopa Parlamendi ja nõukogu 9. detsembri 2002. aasta direktiivi 2002/92/EÜ kindlustusvahenduse kohta artikli 2 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et ettevalmistav töö kindlustuslepingu sõlmimiseks kuulub mõiste „kindlustusvahendus“ alla ka juhul, kui asjaomasel kindlustusvahendajal puudub kavatsus tegelikku kindlustuslepingut sõlmida.

2. Kapitali paigutamise seaduse finantsnõustamine, mis toimub kapitali kogumise elukindlustuslepingu sõlmimist puudutava kindlustusvahenduse raames, kuulub direktiivi 2002/92, mitte Euroopa Parlamendi ja nõukogu 21. aprilli 2004. aasta direktiivi 2004/39/EÜ finantsinstrumentide turgude kohta, millega muudetakse nõukogu direktiive 85/611/EMÜ ja 93/6/EMÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2000/12/EÜ ja tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 93/22/EMÜ, kohaldamisalasse.

⁽¹⁾ ELT C 14, 16.1.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Sõ- og Handelsretten) eelotsusetaotlus – Taani) – Ernst & Young P/S versus Konkurrencerådet

(Kohtuasi C-633/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Ettevõtjate koondumiste kontrollimine — Määrus (EÜ) nr 139/2004 — Artikli 7 lõige 1 — Koondumise elluviimine enne Euroopa Komisjonile teatamist ja ühisturuga kokkusobivaks kuulutamist — Keeld — Ulatus — Mõiste „koondumine“ — Kolmanda isikuga sõlmitud koostöölepingu ülesütlemine ettevõtja poolt, kes on koondumise üks osapooli)

(2018/C 259/11)

Kohtumenetluse keel: taani

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sõ- og Handelsretten

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Ernst & Young P/S

Vastustaja: Konkurrencerådet

Resolutsioon

Nõukogu 20. jaanuari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 139/2004 kontrolli kehtestamise kohta ettevõtjate koondumiste üle (EÜ ühinenismäärus) artikli 7 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et koondumise viib ellu üksnes tehing, mis täielikult või osaliselt, faktiliselt või õiguslikult aitab kaasa ühineva ettevõtja suhtes teostatava kontrolli üleminekule. Koostöölepingu ülesütlemine põhikohtuasjas käsitletatel asjaoludel, mida eelotsusetaotluse esitanud kohus peab kontrollima, ei too kaasa koondumise elluviimist, sõltumata sellest, kas kõnealune ülesütlemine mõjutab turgu.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Euroopa Kohtu (teine koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunal administratif de Lille'i eelotsusetaotlus – Prantsusmaa) – Adil Hassan versus Préfet du Pas-de-Calais

(Kohtuasi C-647/16) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Määrus (EL) nr 604/2013 — Selle liikmesriigi määramine, kes vastutab liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest — Vastuvõtmise ja tagasivõtmise menetlus — Artikli 26 lõige 1 — Üleandmisotsuse vastuvõtmine ja teatavaks tegemine enne tagasivõtmispalve rahuldamist palve saajaks oleva liikmesriigi poolt)

(2018/C 259/12)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal administratif de Lille

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Adil Hassan

Kostja: Préfet du Pas-de-Calais

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 604/2013, millega kehtestatakse kriteeriumid ja mehhanismid selle liikmesriigi määramiseks, kes vastutab mõnes liikmesriigis kolmanda riigi kodaniku või kodakondsuseta isiku esitatud rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest, artikli 26 lõiget 1 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus see, kui liikmesriik, kes on esitanud teisele liikmesriigile, keda ta peab nimetatud määruses kehtestatud kriteeriumide alusel rahvusvahelise kaitse taotluse läbivaatamise eest vastutavaks, kõnealuse määruse artikli 18 lõikes 1 sätestatud isiku vastuvõtmis- või tagasivõtmispalve, võtab vastu üleandmisotsuse ja teeb selle asjaomasele isikule teatavaks enne, kui palve saajaks olev liikmesriik on andnud esitatud palvele oma sõnaselge või vaikiva nõusoleku.

(¹) ELT C 70, 6.3.2017.

Euroopa Kohtu (viies koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Bundesfinanzhof'i eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Finanzamt Dachau versus Achim Kollroß (C-660/16), Finanzamt Göppingen versus Erich Wirtl (C-661/16)

(Liidetud kohtuasjad C-660/16 ja C-661/16) (¹)

(Eelotsusetaotlus — Maksustamine — Ühine käibemaksusüsteem — Direktiiv 2006/112/EÜ — Kaupade müük — Artikkel 65 — Artikkel 167 — Ettemakse tasumine kauba soetamiseks, mida seejärel ei tarnitud — Tarnija seadusliku esindaja kuriteos süüdi mõistmine kelmuse eest — Tarnija maksejõuetus — Sisendkäibemaksu mahaarvamine — Tingimused — Artiklid 185 ja 186 — Korrigeerimine liikmesriigi maksuhalduri poolt — Tingimused)

(2018/C 259/13)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Bundesfinanzhof

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Finanzamt Dachau (C-660/16), Finanzamt Göppingen (C-661/16)

Vastustajad: Achim Kollroß (C-660/16), Erich Wirtl (C-661/16)

Resolutsioon

1. Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, artikleid 65 ja 167 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjades ei saa keelduda tunnustamast kauba tulevase soetaja õigust arvata maha ettemakse tegemisega seotud käibemaks, kui ettemakse on üle kantud ja kätte saadud ning kui ülekande tegemise hetkel olid tulevase tarne kõik olulised asjaolud soetajale teada ja kui kaubatarne paistis siis olevat kindel. Soetaja selle õiguse tunnustamisest võib siiski keelduda, kui objektiivsete asjaolude põhjal on tuvastatud, et ta ettemakse tegemise hetkel teadis või mõistlikult pidi teadma, et tarne ei ole kindel.

2. Direktiivi 2006/112 artikleid 185 ja 186 tuleb tõlgendada nii, et sellistel asjaoludel nagu põhikohtuasjas ei ole nendega vastuolus liikmesriigi õigusnormid või praktika, mille tagajärjel on seatud kaubatarne eest ettemakse tegemisega seotud käibemaksu mahaarvamise korrigeerimise tingimuseks, et tarnija on ettemakse tagastanud.

⁽¹⁾ ELT C 86, 20.3.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tribunal Superior de Justicia de Madridi eelotsusetaotlus – Hispaania) – Lu Zheng versus Ministerio de Economía y Competitividad

(Kohtuasi C-190/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Euroopa Liitu sisse toodava või Euroopa Liidust välja viidava sularaha kontrollimine — Määrus (EÜ) nr 1889/2005 — Kohaldamisala — ELTL artikkel 63 — Kapitali vaba liikumine — Kolmanda riigi kodanik, kes kannab oma pagasis kaasas suurt kogust deklareerimata sularaha — Kohustus deklareerida see summa Hispaania territooriumilt lahkumisel — Karistused — Proportsionaalsus)

(2018/C 259/14)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Lu Zheng

Kostja: Ministerio de Economía y Competitividad

Resolutsioon

ELTL artikleid 63 ja 65 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus sellised liikmesriigi õigusnormid, mis on kõne all põhikohtuasjas ja milles on ette nähtud, et kõnealuse riigi territooriumile sisse toodava või sealt välja viidava suure koguse sularaha deklareerimise kohustuse täitmata jätmise eest karistatakse rahatrahviga, mis võib ulatuda kuni kahekordse deklareerimata summani.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus – Euroopa Komisjon versus Itaalia Vabariik

(Kohtuasi C-251/17) ⁽¹⁾

(Liikmesriigi kohustuste rikkumine — Asulareovee kogumine ja puhastamine — Direktiiv 91/271/EMÜ — Artiklid 3, 4 ja 10 — Liikmesriigi kohustuste rikkumist tuvastav Euroopa Kohtu otsus — Täitmata jätmine — ELTL artikli 260 lõige 2 — Rahalised sanktsioonid — Karistusmaks ja põhisumma)

(2018/C 259/15)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Euroopa Komisjon (esindajad: E. Manhaeve ja L. Cimaglia)

Kostja: Itaalia Vabariik (esindajad: G. Palmieri, keda abistavad *avvocati dello Stato* M. Russo ja F. De Luca)

Resolutsioon

- 1) Kuna Itaalia Vabariik ei ole võtnud kõiki vajalikke meetmeid, et täita 19. juuli 2012. aasta kohtuotsust komisjon vs. Itaalia (C-565/10, ei avaldata, EU:C:2012:476), siis on ta rikkunud ELTL artikli 260 lõikest 1 tulenevaid kohustusi.
- 2) Kui punktis 1 tuvastatud rikkumist ei ole käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevaks lõpetatud, on Itaalia Vabariik kohustatud tasuma Euroopa Komisjonile karistusmaks 30 112 500 eurot iga poolaasta eest, millega viivitatakse 19. juuli 2012. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-565/10, ei avaldata, EU:C:2012:476) täitmiseks vajalike meetmete võtmisega, ja seda alates käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päevast kuni 19. juuli 2012. aasta kohtuotsuse komisjon vs. Itaalia (C-565/10, ei avaldata, EU:C:2012:476) täieliku täitmiseni; selle karistusmaks reaalset makstav summa arvutatakse välja iga 6-kuuse perioodi lõpus, vähendades iga perioodi eest makstavat kogusummat niimitu protsenti, kui palju moodustab kõnealuse perioodi lõpuks linnastute, mille asulareovee kogumise ja puhastamise süsteem on 19. juuli 2012. aasta kohtuotsusega komisjon vs. Itaalia (C-565/10, ei avaldata, EU:C:2012:476) vastavusse viidud, inimekvivalent nende linnastute inimekvivalentist, millel niisugust süsteemi käesoleva kohtuotsuse kuulutamise päeval veel ei ole.
- 3) Mõista Itaalia Vabariigilt Euroopa Komisjoni kasuks välja 25 miljoni euro suurune põhisumma.
- 4) Mõista kohtukulud välja Itaalia Vabariigilt.

⁽¹⁾ ELT C 221, 10.7.2017.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Tatabányai Törvényszéki eelotsusetaotlus – Ungari) – Éva Nothartová versus Sámson József Boldizsár

(Kohtuasi C-306/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Vabadusel, turvalisusel ja õigusel rajanev ala — Õiguslane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EL) nr 1215/2012 — Kohtualluvus — Valikuline kohtualluvus — Artikli 8 punkt 3 — Vastuhagi, mille aluseks on või ei ole sama leping või samad asjaolud, mis põhihagi puhul)

(2018/C 259/16)

Kohtumenetluse keel: ungari

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tatabányai Törvényszék

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Éva Nothartová

Kostja: Sámson József Boldizsár

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määruse (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades artikli 8 punkti 3 tuleb tõlgendada nii, et seda kohaldatakse, aga mitte teisi norme välistavalt, olukorras, kus kohtule, kelle alluvusse kuulub vaidluse lahendamine hageja isikuõiguste väidetava rikkumise üle, mida põhjendatakse asjaoluga, et ilma tema nõusolekuta on temast tehtud fotosid ja videosalvestisi, on kostja esitanud vastuhagi kahju hüvitamiseks tulenevalt hageja lepinguvälisest vastutusest, mida väidetavalt põhjustab eelkõige põhihagi esemeks olev intellektuaalse loomingu levitamise piirang, kui selle vastuhagi läbivaatamine nõuab, et see kohus hindaks nende asjaolude paikapidavust, millele hageja on enda nõuetes tuginenud.

⁽¹⁾ ELT C 269, 14.8.2017.

Euroopa Kohtu (esimene koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Varhoven kasatsionen sad'i eelotsusetaotlus – Bulgaaria) – Neli Valcheva versus Georgios Babanarakis

(Kohtuasi C-335/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Õigusalane koostöö tsiviilasjades — Määrus (EÜ) nr 2201/2003 — Kohaldamisala — Mõiste „suhtlusõigus“ — Artikli 1 lõike 2 punkt a ning artikli 2 punktid 7 ja 10 — Vanavanemate suhtlusõigus)

(2018/C 259/17)

Kohtumenetluse keel: bulgaaria

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Varhoven kasatsionen sad (Bulgaaria)

Põhikohtuasja pooled

Kassatsioonkaebuse esitaja: Neli Valcheva

Vastustaja kassatsioonimenetluses: Georgios Babanarakis

Resolutsioon

Nõukogu 27. novembri 2003. aasta määruse (EÜ) nr 2201/2003, mis käsitleb kohtualluvust ning kohtuotsuste tunnustamist ja täitmist kohtuasjades, mis on seotud abieluasjade ja vanemliku vastutusega, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 1347/2000, artikli 1 lõike 2 punktis a ning artikli 2 punktides 7 ja 10 kasutatud mõistet „suhtlusõigus“ tuleb tõlgendada nii, et see hõlmab vanavanemate õigust suhelda oma lapselastega.

⁽¹⁾ ELT C 269, 14.8.2017.

Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 30. mai 2018. aasta otsus – Irit Azoulay jt versus Euroopa Parlament

(Kohtuasi C-390/17 P) ⁽¹⁾

(Apellatsioonkaebus — Avalik teenistus — Töötasu — Peretoetus — Õppetoetus — Koolituskulude hüvitamisest keeldumine — Euroopa Liidu ametnike personalieeskirjade VII lisa artikli 3 lõige 1)

(2018/C 259/18)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellandid: Irit Azoulay, Andrew Boreham, Mirja Bouchard ja Darren Neville (esindaja: advokaat M. Casado García-Hirschfeld)

Teine menetlusosaline: Euroopa Parlament (esindajad: L. Deneys ja E. Taneva)

Resolutsioon

1. Jätta apellatsioonkaebus rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Irit Azoulaylt, Andrew Borehamilt, Mirja Bouchard'ilt ja Darren Neville'ilt.

⁽¹⁾ ELT C 412, 4.12.2017.

**Euroopa Kohtu (seitsmes koda) 30. mai 2018. aasta otsus – L'Oréal versus Euroopa Liidu
Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), Guinot SAS**
(Liidetud kohtuasjad C-519/17 P ja C-522/17 P–C-525/17 P) ⁽¹⁾
**(Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Sõnamärkide MASTER
PRECISE, MASTER SMOKY, MASTER SHAPE, MASTER DUO et MASTER DRAMA
registreerimistaotlused — Varasem siseriiklik kujutismärk MASTERS COLORS PARIS —
Registreerimistaotluste tagasilükkamine — Põhjendamise ebapiisavus — Uurimine kohtu algatusel)**
(2018/C 259/19)
Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: L'Oréal (esindajad: advokaat T. de Haan, advokaat P. Péters)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindajad: D. Botis ja D. Hanf), Guinot (esindaja: A. Sion)

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 26. juuni 2017. aasta kohtumäärused L'Oréal vs. EUIPO – Guinot (MASTER PRECISE) (T-181/16, ei avaldata, EU:T:2017:447), L'Oréal vs. EUIPO – Guinot (MASTER SMOKY) (T-179/16, ei avaldata, EU:T:2017:445), L'Oréal vs. EUIPO – Guinot (MASTER SHAPE) (T-180/16, ei avaldata, EU:T:2017:451), L'Oréal vs. EUIPO – Guinot (MASTER DUO) (T-182/16, ei avaldata, EU:T:2017:448) ja L'Oréal vs. EUIPO – Guinot (MASTER DRAMA) (T-183/16, ei avaldata, EU:T:2017:449).
2. Saata kohtuasjad T-181/16, T-179/16, T-180/16, T-182/16 ja T-183/16 tagasi Euroopa Liidu Üldkohtusse.
3. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

⁽¹⁾ ELT C 424, 11.12.2017.

Euroopa Kohtu (kaheksas koda) 31. mai 2018. aasta otsus (Landgericht Berlini eelotsusetaotlus – Saksamaa) – Claudia Wegener versus Royal Air Maroc SA

(Kohtuasi C-537/17) ⁽¹⁾

(Eelotsusetaotlus — Lennutransport — Määrus (EÜ) nr 261/2004 — Artikli 3 lõige 1 — Kohaldamisala — Mõiste „ümberistumistega lend“ — Lend, mis algab liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast, sisaldab ümberistumist kolmanda riigi territooriumil asuvas lennujaamas ja lõpeb selle kolmanda riigi muus lennujaamas)

(2018/C 259/20)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landgericht Berlin

Põhikohtuasja pooled

Hageja: Claudia Wegener

Kostja: Royal Air Maroc SA

Resolutsioon

Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. veebruari 2004. aasta määruse (EÜ) nr 261/2004, millega kehtestatakse ühiseeskirjad reisijatele lennureisist mahajätmise korral ning lendude tühistamise või pikaajalise hilinemise eest antava hüvitise ja abi kohta ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EMÜ) nr 295/91, artikli 3 lõike 1 punkti a tuleb tõlgendada nii, et seda määrust kohaldatakse üheainsa broneeringu alusel toimuvale reisijaveole, mis liikmesriigi territooriumil asuvast lennujaamast väljumise ja kolmanda riigi territooriumil asuvasse lennujaama saabumise vahel sisaldab plaanipärast vahemaandumist koos lennuki vahetusega väljaspool Euroopa Liitu.

⁽¹⁾ ELT C 424, 11.12.2017.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 29. jaanuaril 2018 – Mijo Mestrovic

(Kohtuasi C-50/18)

(2018/C 259/21)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Mijo Mestrovic

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral, näiteks palgadokumentide kättesaadavana hoidmata jätmisel, väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse kumulatiivselt iga asjaomase töötaja kohta?

2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel *puudub absoluutne ülempiir*?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ ELT 2014, L 159, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 1. veebruaril 2018 – Zoran Maksimovic

(Kohtuasi C-64/18)

(2018/C 259/22)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Zoran Maksimovic

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist ⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral – näiteks juhul, kui vahendav tööandja ei tee Austrias asuvale tööandjale kättesaadavaks palgadokumente – väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse *kumulatiivselt* iga asjaomase töötaja kohta?

2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel *puudub absoluutne ülempiir*?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ ELT 2014, L 159, lk 11.

Cotécnica, S.C.C.L-i 2. veebruaril 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (esimene koda) 20. novembri 2017. aasta otsuse peale kohtuasjas T-465/16: Cotécnica versus EUIPO – Visán Industrias Zootécnicas (Cotecnica OPTIMA)

(Kohtuasi C-73/18 P)

(2018/C 259/23)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Pooled

Apellant: Cotécnica, S.C.C.L. (esindajad: advokaadid J. C. Erdozain López, J. Galán López ja L. Montoya Terán)

Teised menetlusosalised: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) ja Visán Industrias Zootécnicas

Euroopa Kohus (seitsmes koda) jättis 7. juuni 2018. aasta kohtumäärusega apellatsioonkaebuse ilmselgelt põhjendamatuna rahuldamata ja otsustas, et Cotécnica, S.C.C.L. kannab oma kohtukulud ise.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 22. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfler jt

(Kohtuasi C-140/18)

(2018/C 259/24)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimused

1. Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega⁽¹⁾ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist⁽²⁾, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral – näiteks juhul, kui vahendav tööandja ei tee Austrias asuvalle tööandjale kättesaadavaks palgadokumente – väga kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, mis määratakse *kumulatiivselt* iga asjaomase töötaja kohta?

2. Juhul, kui esimesele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas ELTL artiklit 56 ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. detsembri 1996. aasta direktiivi 96/71/EÜ töötajate lähetamise kohta seoses teenuste osutamisega ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiivi 2014/67/EL, mis käsitleb direktiivi 96/71/EÜ jõustamist, tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus see, kui töötajate piiriülese kasutamise puhul aset leidvate formaalsete kohustuste rikkumiste korral määratakse kumulatiivsed rahatrahvid, millel puudub *absoluutne ülempiir*?

3. Juhul, kui esimesele ja teisele küsimusele vastatakse eitavalt:

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse ettevaatamatusdeliktide puhul piiramatult kõrged rahatrahvid ja asenduskaristusena mitmeaastased vangistused?

⁽¹⁾ EÜT 1997, L 18, lk 1; ELT eriväljaanne 05/02, lk 431.

⁽²⁾ ELT 2014, L 159, lk 11.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 23. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfler

(Kohtuasi C-146/18)

(2018/C 259/25)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Humbert Jörg Köfler

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikleid 47 ja 49 tuleb tõlgendada nii, et nendega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega nähakse kaebuste lahendamise menetluse puhul menetluskuludeks kohustuslikult ette 20 % määratud rahatrahvist?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Landesverwaltungsgericht Steiermark (Austria) 23. veebruaril 2018 – Humbert Jörg Köfler jt

(Kohtuasi C-148/18)

(2018/C 259/26)

Kohtumenetluse keel: saksa

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Landesverwaltungsgericht Steiermark

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitajad: Humbert Jörg Köfler, Wolfgang Leitner, Joachim Schönbeck, Wolfgang Semper

Vastustaja: Bezirkshauptmannschaft Murtal

Menetlusosaline: Finanzpolizei

Eelotsuse küsimus

Kas Euroopa Liidu põhiõiguste harta artikli 49 lõiget 3 tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm, millega kehtestatakse ettevaatamatusdeliktide puhul piiramatult kõrged rahatrahvid, eeskätt kõrged miinimumtrahvid, ja asenduskaristusena mitmeaastased vangistused?

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Rejonowy w Sopocie (Poola) 26. märtsil 2018 – H.W.**(Kohtuasi C-214/18)**

(2018/C 259/27)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Rejonowy w Sopocie

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: H.W.

Menetlusosalised: PSM „K” w G., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym w Sopocie Aleksandra Treder

Eelotsuse küsimused

1. Kas arvestades käibemaksusüsteemi, mis on kehtestatud nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiviga 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, eelkõige selle artiklit 1, artikli 2 lõike 1 punkte a ja c, artiklit 73 koostoimes artikli 78 esimese lõigu punktiga a ning neist tulenevat ja liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluvat neutraalse maksustamise põhimõtet – arvesse võttes [Poola] 11. märtsi 2004. aasta kaupade ja teenuste maksu seaduse (ustawa o podatku od towarów i usług, konsolideeritud versioon, Dz.U. 2017, punkt 1221, muudatustega; edaspidi „käibemaksuseadus“) artikli 29a lõike 1 ja lõike 6 punkti 1 sõnastust koostoimes 29. augusti 1997. aasta kohtutäiturite ja täitemenetluse seaduse (ustawa o komornikach sądowych i egzekucji, konsolideeritud versioon, Dz.U. 2017, punkt 1277, muudatustega) artikli 49 lõikega 1, artikliga 35 ja artikli 63 lõikega 4 – tuleb pidada lubatavaks seisukohta, et kohtutäiturite tasu täitemenetluses sisaldab käibemaksu?

Kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis:

2. Kas arvestades liidu õiguse üldpõhimõtete hulka kuuluvat proportsionaalsuse põhimõtet tuleb pidada lubatavaks seisukohta, et kohtutäituril, kes on kohustatud tasuma oma ametitoimingu tasult käibemaksu, on tegelikult kõik õiguslikud vahendid, et täita nõuetekohaselt maksukohustust, kui eeldada, et täitemenetluse seaduse alusel määratud kohtutäituri tasu sisaldab käibemaksu?

⁽¹⁾ ELT 2006, L 347, lk 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Sąd Okręgowy w Warszawie (Poola) 16. aprillil 2018 – Kamil Dziubak, Justyna Dziubak versus Raiffeisen Bank Polska SA**(Kohtuasi C-260/18)**

(2018/C 259/28)

Kohtumenetluse keel: poola

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Sąd Okręgowy w Warszawie

Põhikohtuasja pooled

Hagejad: Kamil Dziubak, Justyna Dziubak

Kostja: Raiffeisen Bank Polska SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas 5. aprilli 1993. aasta direktiivi 93/13/EMÜ, mis käsitleb ebaõiglasi tingimusi tarbijalepingutes ⁽¹⁾ artikli 1 lõiget 2 ja artikli 6 lõiget 1 saab tõlgendada nii, et kui lepingu teatavad tingimused, milles käsitletakse poolte soorituste täitmise viisi (nende suurust), tunnistatakse ebaõiglasteks ja tarbija jaoks oleks kogu lepingu tühistamine ebasoodne, on võimalik täita lepingus olevad lüngad, tuginedes mitte dispositiivsele õigusnormile, millega nähakse ette ebaõiglase tingimuse ühetähenduslik asendamine, vaid siseriiklikele õigusnormidele, millega nähakse ette lepingu sisus määratletud õigustoimingu tagajärgede täiendamine võrdsuse põhimõttest (sotsiaalsetest normidest) või väljakujunenud tavadest tulenevate tagajärgedega?
2. Kas hinnates kogu lepingu tühistamise mõju tarbijale, tuleb arvesse võtta asjaolusid, mis eksisteerisid lepingu sõlmimise hetkel, või ka asjaolusid, mis eksisteerisid hetkel, kui poolte vahel tekkis vaidlus kõnealuse tingimuse kehtivuse teemal (tarbija viide tingimuse ebaõiglusele), ja kui oluliseks tuleb pidada arvamust, mida tarbija sellise vaidluse käigus avaldab?
3. Kas on võimalik jätta kehtima tingimused, mis direktiivi 93/13/EMÜ kohaselt on ebaõiglased lepingutingimused, kui selline lahendus oleks vaidluse lahendamise ajal tarbija jaoks objektiivselt kasulik?
4. Kas direktiivi 93/13/EMÜ artikli 6 lõike 1 alusel võib poolte soorituste täitmise viisi ja suurust käsitlevate lepingutingimuste ebaõiglaseks tunnistamine viia olukorrani, kus lepingu sisu alusel tekkinud õiguslik suhe lepingupoolte vahel muutub pärast ebaõiglase lepingutingimuste tagajärgede väljajätmist poolte peamiste kohustuste osas poolte algsest kavatsusest erinevaks, eelkõige – kas ühe lepingutingimuse ebaõiglaseks tunnistamine tähendab, et edasi võib kohaldada teisi lepingutingimusi, mis piiritlevad tarbija põhikohustuse ja mille kohta ei ole väidetud, et need oleksid ebaõiglased, ning mille kokkulepitud vorm (nende lisamine lepingusse) oli lahutamatu seotud tingimusega, mille tarbija on vaidlustanud?

⁽¹⁾ EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288.

Slovaki Vabariigi 19. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (teine koda) 5. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-216/15: Dôvera zdravotná poisťovňa versus Euroopa Komisjon

(Kohtuasi C-271/18 P)

(2018/C 259/29)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellant: Slovaki Vabariik (esindaja: B. Ricziová)

Teised menetlusosalised: Dôvera zdravotná poisťovňa a.s., Union zdravotná poisťovňa a.s., Euroopa Komisjon

Apellandi nõuded

Apellant palub Üldkohtul:

— tühistada Üldkohtu 5. veebruari 2018. aasta otsus kohtuasjas T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. vs. komisjon, millega Üldkohus rahuldas Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.-i hagi;

- jätta Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.-i hagi põhjendamatusse tõttu rahuldamata, ja
- mõista kohtukulud välja Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.-ilt ja Union zdravotná poisťovňa a.s.-ilt.

Teise võimalusena juhuks, kui Euroopa Kohus leiab, et tal ei ole piisavalt teavet kohtuasjas lõpliku otsuse tegemiseks, palub Slovaki Vabariik Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu 5. veebruari 2018. aasta otsus kohtuasjas T-216/15, Dôvera zdravotná poisťovňa a.s. vs. komisjon, millega Üldkohus rahuldas Dôvera zdravotná poisťovňa a.s.-i hagi;
- suunata asi tagasi Üldkohtusse otsustamiseks, ja
- otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Väited ja peamised argumendid

Slovaki Vabariik esitab oma apellatsioonkaebuse toetuseks neli väidet, mis on põhjenduseks vaidlustatud kohtuotsuse tühistamisele.

1. Oma esimeses väites leiab Slovaki Vabariik, et Üldkohus ületas oma kohtuliku kontrolli pädevust, mis tal riigiabi valdkonnas komisjoni otsuste kontrollimisel on. Euroopa Liidu Kohtu väljakujunenud kohtupraktika on selge ja Slovaki Vabariigi sõnul ei ole seda käesolevas asjas järgitud. Slovaki Vabariik järeldeb sellest, et Üldkohus eiras Euroopa Komisjoni ulatuslikku kaalutusõigust keeruliste majanduslike hinnangute andmisel ega tõendanud, et Euroopa Komisjon oleks teinud ilmse hindamisvea, vaid lihtsalt asendas komisjoni hinnangu enda omaga, täpselt vastupidises tähenduses, ületades sel viisil oma kontrollipädevust.
2. Oma teises väites märgib Slovaki Vabariik, et Üldkohus moonutas vaidlustatud kohtuotsuses kahes aspektis talle esitatud tõendeid, jõudes täiesti valedele faktilistele järeldustele ning need vead tulenevad selgelt toimiku dokumentidest. Väidetav tõendite moonutamine puudutab ühelt poolt kasuminäitajaid ja teiselt poolt konkurentsikriteeriumi Slovaki kohustusliku ravikindlustuse süsteemis.
3. Oma kolmandas väites märgib Slovaki Vabariik, et Üldkohus rikkus õigusnormi Slovaki kohustusliku ravikindlustuse süsteemi õiguslikul kvalifitseerimisel, rikkudes sellega ETL artikli 107 lõiget 1 ja õiguskindluse põhimõtet. Vaidlustatud kohtuotsus ei ole kooskõlas Euroopa Kohtu varasema praktikaga, mis käsitleb sotsiaalkindlustussüsteeme. Täpsemalt Üldkohus (i) otsustas vastupidi sellele, mida Euroopa Kohus oli teinud oli teinud varem analoogsetes asjades; (ii) otsus nii nagu Üldkohus oli varem teinud teistsugustes kohtuasjades, ja (iii) ei järginud Euroopa Kohtu praktikas välja kujundatud üldpõhimõtet, mille kohaselt sõltub konkreetse sotsiaalkindlustussüsteemi kvalifitseerimine selle domineerivatest omadustest.
4. Lõpuks leiab Slovaki Vabariik oma neljandas väites, et vaidlustatud kohtuotsuses on mitu põhjendamisviga, millest tulenevalt tuleb Euroopa Kohtul see tühistada. Konkreetsemalt (i) Üldkohus ei selgitanud mõningaid oma järeldusi ega lähenemisi (mis pealegi olid esmatahtsad); (ii) vaidlustatud kohtuotsus põhjendus on mitmes nüansis vastuoluline ning Üldkohus räägib endale vastu, ja (iii) Üldkohus ei ole vaidlustatud kohtuotsuse põhjenduses arvesse võtnud komisjoni ja Slovaki Vabariigi vastavaid argumente. Nii rikkus Üldkohus Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artiklit 36 koosmõjus artikli 53 lõikega 1.

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Augstākā tiesa (Läti) 20. aprillil 2018 – SIA „Kuršu zeme“**(Kohtuasi C-273/18)**

(2018/C 259/30)

*Kohtumenetluse keel: läti***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Augstākā tiesa

Põhikohtuasja pooled*Kassaator:* SIA „Kuršu zeme“*Vastustaja:* Valsts ieņēmumu dienests**Eelotsuse küsimus**

Kas direktiivi 2006/112/EÜ⁽¹⁾ artikli 168 punkti a tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus sisendkäibemaksu mahaarvamise keelamine, kui see keeld põhineb ainult sellel, et maksukohustuslane on teadlikult kaasatud fiktiivsete tehingute väljatöötamise – kuid ei ole märgitud, kuidas on konkreetsete tehingute tulemus riigikassale kahjustav – käibemaksu maksmata jätmise kujul või selle maksu alusetu tagastamise taotluse kujul, võrreldes olukorraga, kus need tehingud on välja töötatud vastavalt tegelikele asjaoludele?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa (Portugal)
24. aprillil 2018 – Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda versus Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo****(Kohtuasi C-277/18)**

(2018/C 259/31)

*Kohtumenetluse keel: portugali***Eelotsusetaotluse esitanud kohus**

Tribunal Administrativo de Círculo de Lisboa

Põhikohtuasja pooled*Kaebaja:* Henkel Ibérica Portugal, Unipessoal Lda*Vastustaja:* Comissão de Segurança de Serviços e Bens de Consumo**Eelotsuse küsimused**

1. Kas [liidu] õiguse ja eeskätt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiiviga 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta⁽¹⁾ üldise tooteohutuse kohta, asutamislepingu artiklitega 28 ja 30 (nagu viidatud selles direktiivis) ja nõukogu 25. juuni 1987. aasta direktiiviga 87/357/EMÜ⁽²⁾ on kooskõlas riigisisene kord, mis on ette nähtud 17. märtsi 2005. aasta dekreetseaduses nr 69/2005 ja 10. mai 1990. aasta dekreetseaduses nr 150/90 ning mis lisaks niisuguste toodete turustamise keelamisele, mis võivad seada ohtu tarbijate tervise ja ohutuse, kuna neid võidakse segi ajada toiduainetega, keelab turustada ka tooteid, mis võivad seetõttu, et need on välimuse tõttu segiaetavad teiste toodetega ja eeskätt seetõttu, et neid võib segi ajada manguasjadega, tavalistes või mõistlikult ettenähtavates kasutustingimustes seada ohtu tarbijate, eriti laste tervise ja ohutuse?

2. Kas asutamislepingu artiklitega 34 ja 36 on vastuolus niisuguse riigisisese õigusakti kohaldamine, mis keelab riigi territooriumil mitte ainult niisuguste toodete turustamise, mida võidakse vastavalt viidatud direktiivi artikli 1 lõikele 2 segi ajada toiduainetega, vaid ka teised tooted, mis võivad oma välimuse tõttu panna tarbijaid neid kasutama muul otstarbel, kui see, milleks need on mõeldud, isegi kui need ei ole Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta ⁽³⁾ artikli 2 tähenduses ohtlikud preparaadid?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. detsembri 2001. aasta direktiiv 2001/95/EÜ üldise tooteohutuse kohta (EÜT 2002, L 11, lk 4; ELT eriväljaanne 15/06, lk 447).

⁽²⁾ Nõukogu 25. juuni 1987. aasta direktiiv 87/357/EMÜ tervist või turvalisust ohustavaid eksitava välimusega tooteid käsitlevate liikmesriikide õigusaktide ühtlustamise kohta (EÜT 1987, L 192, lk 49; ELT eriväljaanne 13/08, lk 283).

⁽³⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 31. mai 1999. aasta direktiiv 1999/45/EÜ ohtlike preparaatide klassifitseerimist, pakendamist ja märgistamist käsitlevate liikmesriikide õigus- ja haldusnormide ühtlustamise kohta (EÜT 1999, L 200, lk 1; ELT eriväljaanne 13/24, lk 109).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) 24. aprillil 2018 –
Manuel Jorge Sequeira Mesquita versus Fazenda Pública**

(Kohtuasi C-278/18)

(2018/C 259/32)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Supremo Tribunal Administrativo

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Manuel Jorge Sequeira Mesquita

Vastustaja: Fazenda Pública

Eelotsuse küsimus

Kas nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ artikli 135 lõike 1 punkti 1 kinnisasja rendileandmise tehingute maksuvabastuse kohta ⁽¹⁾ tuleb tõlgendada nii, et seda maksuvabastust kohaldatakse viinamarjaistandustega maakinnistute põllumajandusliku käitamise loovutamise lepingule, mis on äriühinguga, mille tegevusala on põllumajanduslik käitamine, sõlmitud üheks aastaks, sama kestusega perioodi kaupa automaatselt pikendamise võimalusega ja mille alusel makstakse vastutasuks renti iga aasta lõpus?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona (Hispaania) 24. aprilli
2018. aasta – Magdalena Molina Rodríguez versus Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)**

(Kohtuasi C-279/18)

(2018/C 259/33)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Juzgado de lo Social n° 33 de Barcelona

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Magdalena Molina Rodríguez

Vastustaja: Servicio Público de Empleo Estatal (SEPE)

Eelotsuse küsimus

Kas kaudse soolise diskrimineerimise keeldu, mis on sätestatud selle direktiivi 79/7 meeste ja naiste võrdse kohtlemise põhimõtte järkjärgulise rakendamise kohta sotsiaalkindlustuse valdkonnas ⁽¹⁾ artikli 4 lõikes 1, tuleb tõlgendada nii, et sellega on vastuolus liikmesriigi õigusnorm nagu sotsiaalkindlustuse üldseaduse (mis kinnitati kuninga seadusandliku dekreediga 1/94) artikli 215 lõike 1 punkt 3, millega on kuninga 15. märtsi 2013. aasta dekreetseaduse 5/2013 järgses redaktsioonis lisatud töötushüvitise saamiseks üle 55aastaste töötajate puhul uus nõue – leibkonna sissetuleku ülempiir –, kui see tekitab nimetatud hüvitise saamisel naissoost potentsiaalsetele hüvitisetaajatele oluliselt suurema piirangu (võrreldes meessoost hüvitisetaajatega), nagu nähtub esitatud statistikast?

⁽¹⁾ ELT 1979, L 6, lk 24, ELT eriväljaanne 05/01, lk 215.

Repower AG 24. aprillil 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (viies koda) 21. veebruari 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-727/16, Repower versus EUIPO

(Kohtuasi C-281/18 P)

(2018/C 259/34)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Apellant: Repower AG (esindajad: advokaadid R. Kunz-Hallstein, H. P. Kunz-Hallstein, V. Kling)

Teine menetlusosaline: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Apellandi nõuded

- Tühistada Üldkohtu 21. veebruari 2018. aasta otsuse kohtuasjas T-727/16 resolutsiooni esimene punkt osas, millega hagi jäetakse rahuldamata;
- Tühistada EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. augusti 2016. aasta otsus (asi R 2311/2014-5 (REV));
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited ja peamised argumendid

1. EUIPO ei olnud õigust asendada Üldkohtu menetluse käigus kaubamärgi kehtetuks tunnistamise põhjendusi. EUIPO muutis vaidluse eset ja rikkus õigust olla ära kuulatud ning kohustust kasutada talle antud kaalutusõigust.
2. Õiguse üldpõhimõte, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti kehtetuks tunnistada, ei ole käesoleval juhul kohaldatav. Asjaomastes õigusnormides ei ole mingisugust õiguslikku lünka. Määruse nr 207/2009 artiklite 80 ja 83 sätted kujutavad endast erinorme.
3. Vastavalt määruse nr 207/2009 artiklile 83 ei ole hagejal kohustust tõendada, et liikmesriigis ei ole olemas õiguse üldpõhimõtet, mille kohaselt võib õigusvastase haldusakti kehtetuks tunnistada.

4. Isegi kui eeldada sellist üldpõhimõtet kohaldatakse kaubamärgiõiguses ei ole tervikuna kehtetuks tunnistamise tingimused käesoleval juhul täidetud õiguspärase ootuse kaitse tõttu.
5. Apellatsioonikoja otsuses esinevad tõsised puudused põhjendustes.

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Audiencia Provincial de Almería (Hispaania) 25. aprillil 2018 –
Liliana Beatriz Moya Privitello ja Sergio Daniel Martín Durán versus Cajas Rurales Unidas, Sociedad
Cooperativa de Crédito**

(Kohtuasi C-283/18)

(2018/C 259/35)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Audiencia Provincial de Almería

Põhikohtuasja pooled

Apellandid: Liliana Beatriz Moya Privitello ja Sergio Daniel Martín Durán

Vastustaja: Cajas Rurales Unidas, Sociedad Cooperativa de Crédito

Eelotsuse küsimused

1. Kas baasindeksi kasutamine pikaajalistes hüpoteeklaenulepingutes, mille intress erineb turuintressist, mida Hispaania Keskpank ametlikult avaldab, välistab selle indeksi läbipaistvuse kohtuliku kontrolli, ja seda ka siis, kui on kasutatud erinormides sõnaselgelt lubatud indekseid, kui nimetatud õigusnormiga on pooltel lubatud indeksit valida ja nimetatud pank on kasutanud ühte neist, teavitamata klienti sellest, et on olemas teisi kohaldatavaid indekseid, mis on tarbijale soodsamad?
2. Kuna selle õigusnormiga on lubatud kohaldatavat baasindeksit ette nähtud indeksite hulgast valida, siis kas muutuvintressiga pikaajaliste hüpoteeklaenulepingute sõlmimisel võib direktiivi 93/13/EMÜ⁽¹⁾ artikli 1 lõike 2 tähenduses „kohustuslike[...] põhikirjasätete[...] või õigusnormide[na]“ käsitada selliseid õigusnorme nagu põhikohtuasjas kohaldatavad (nimelt muu hulgas ja peamiselt ministri 5. mai 1994. aasta määrus hüpoteeklaenude finantstingimuste läbipaistvuse kohta; majandus- ja rahandusministeeriumi 28. oktoobri 2011. aasta määrus EHA 2899/2011 pangateenuste läbipaistvuse ja kliendi kaitse kohta; Hispaania Keskpanka 27. juuni 2012. aasta ringkiri 5/2012 krediidasutustele ja makseteenuste pakujatele pangateenuste läbipaistvuse ja vastutuse kohta laenude andmisel, millega rakendatakse 26. juuni 2014. aasta seadust 10/2014 krediidasutuste korralduse, järelevalve ja maksejõulisuse kohta (Ley 10/2014 de ordenación, supervisión y solvencia de entidades de crédito) või sellele eelnenud 29. juuli 1988. aasta seaduse 26/1988 krediidasutuste tegevuse ja järelevalve kohta (Ley 26/1988 sobre Disciplina e Intervención de las Entidades de Crédito) artiklit 48)?

⁽¹⁾ Nõukogu 5. aprill 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglase tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT 1993, L 95, lk 29; ELT eriväljaanne 15/02, lk 288).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Curtea de Apel București (Rumeenia) 26. aprillil 2018 – Grup Servicii Petroliere SA versus Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Kohtuasi C-291/18)

(2018/C 259/36)

Kohtumenetluse keel: rumeenia

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Curtea de Apel București

Põhikohtuasja pooled

Kaebuse esitaja: Grup Servicii Petroliere SA

Vastustajad: Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi⁽¹⁾, artikli 148 punkti c, koosmõjus selle artikli punktiga a, tuleb tõlgendada nii, et käibemaksuerand on teatud tingimustel kohaldatav *offshore* töstukpuurplatvormide võõrandamisele, ehk kas mõiste „merelaev“ viidatud liidu õigusnormi tähenduses hõlmab *offshore* töstukpuurplatvormi, arvestades, et vastavalt selle direktiivi 7. peatüki pealkirjale on viidatud normi eesmärk reguleerida „rahvusvaheliste vedude maksuvabastusi“?
2. Juhul kui esimesele küsimusele tuleb vastata jaatavalt, siis kas direktiivi 2006/112/EÜ artikli 148 punkti c, koosmõjus selle artikli punktiga a, tuleb tõlgendada nii, et peamine tingimus käibemaksuerandi kohaldamiseks *offshore* töstukpuurplatvormi suhtes, mis on olnud rahvusvahelistes vetes, on see, et selle (kaubandus- või tööstustegevuses) kasutamise ajal on see liikumises, liikudes merel ühest kohast teise pikema aja vältel kui see merel puurimiseks seisab, st et liikumist peab olema rohkem võrreldes puurimisega?

⁽¹⁾ Nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiiv 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi (ELT 2006, L 347, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Hispaania) 26. aprilli 2018. aasta – Sindicato Nacional de CCOO de Galicia versus Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical

(Kohtuasi C-293/18)

(2018/C 259/37)

Kohtumenetluse keel: hispaania

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Põhikohtuasja pooled

Apellant: Sindicato Nacional de CCOO de Galicia

Vastustajad: Unión General de Trabajadores de Galicia (UGT), Universidad de Santiago de Compostela, Confederación Intersindical

Eelotsuse küsimused

1. Kas vastavalt 1. juuni 20[1]1. aasta seaduse 14/20[1]1 teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni kohta artiklile 20 tööle võetud töötajad tuleb arvata Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkuleppe tähtajalise töö kohta, mille kohta võeti vastu nõukogu 28. juuni 1999. aasta direktiiv 1999/70/EÜ ⁽¹⁾, kohaldamisalasse?
2. Kas töölepingu lõpetamise hüvitist tuleb käsitada [raamkokkuleppe klausli 4] tähenduses töötingimuseks?
3. Kui vastused on jaatavad, siis kas 1. juuni 20[1]1. aasta seaduse 14/20[1]1 teaduse, tehnoloogia ja innovatsiooni kohta alusel tööle võetud töötajate töölepingu lõpetamist tuleb pidada sarnaseks tähtajaliste lepingute objektiivsetel põhjustel lõpetamisega vastavalt töötajate põhimääruse artiklile 52?
4. Kui vastus on jaatav, siis kas nende eristamiseks on mõni õigusaktides sätestatud alus?

⁽¹⁾ Nõukogu direktiiv 1999/70/EÜ, 28. juuni 1999, milles käsitletakse Euroopa Ametiühingute Konföderatsiooni (ETUC), Euroopa Tööandjate Föderatsiooni (UNICE) ja Euroopa Riigiosalusega Ettevõtete Keskuse (CEEP) sõlmitud raamkokkulepet tähtajalise töö kohta (EÜT 1999, L 175, lk 43; ELT eriväljaanne 05/03, lk 368).

**Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Tribunal da Relação do Porto (Portugal) 30. aprillil 2018 –
Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA versus Banco Comercial
Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA**

(Kohtuasi C-295/18)

(2018/C 259/38)

Kohtumenetluse keel: portugali

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Tribunal da Relação do Porto

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Mediterranean Shipping Company (Portugal) — Agentes de Navegação SA

Vastustajad: Banco Comercial Português SA, Caixa Geral de Depósitos SA

Eelotsuse küsimused

1. Kas direktiivi 2007/64/EÜ ⁽¹⁾ artiklit 2 tuleb tõlgendada nii, et selles määratletud nimetatud direktiivi kohaldamisalasse kuulub niisuguse otsuse täitmine, mille on väljastanud kolmandast isikust asutus konto kohta, mille omanik ta ei ole ja mille omanik ei ole sõlminud krediitdialusega makseteenuselepingut individuaalse toiminguga jaoks ega makseteenuste osutamise raamlepingut?
2. Kui vastus 1. küsimusele on jaatav, siis kas nendel asjaoludel võib nimetatud konto omanikku käsitada „makseteenuse kasutajana“ nimetatud direktiivi artikli 58 tähenduses?

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. novembri 2007. aasta direktiiv 2007/64/EÜ makseteenuste kohta siseturul ning direktiivide 97/7/EÜ, 2002/65/EÜ, 2005/60/EÜ ja 2006/48/EÜ muutmise ning direktiivi 97/5/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (ELT 2007, L 319, lk 1).

Eelotsusetaotlus, mille on esitanud Conseil d'État (Belgia) 9. mail 2018 – Terre wallonne ASBL versus Région wallonne

(Kohtuasi C-321/18)

(2018/C 259/39)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Eelotsusetaotluse esitanud kohus

Conseil d'État

Põhikohtuasja pooled

Kaebaja: Terre wallonne ASBL

Vastustaja: Région wallonne

Eelotsuse küsimused

1. Kas otsus, millega liikmesriigi asutus määrab kindlaks Natura 2000 võrgustiku kaitse-eesmärgid vastavalt nõukogu 21. mai 1992. aasta direktiivile 92/43/EMÜ looduslike elupaikade ning loodusliku loomastiku ja taimestiku kohta ⁽¹⁾, on kava või programm direktiivi 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta ⁽²⁾ tähenduses, ja täpsemalt selle direktiivi artikli 3 lõike 2 punkti a või artikli 3 lõike 4 tähenduses?
2. Kui vastus on jaatav, siis kas sellise otsuse puhul tuleb läbi viia keskkonnamõju hindamine vastavalt direktiivile 2001/42/EÜ, isegi kui direktiiv 92/43, mille alusel otsus vastu võeti, sellist hindamist ei nõua?

⁽¹⁾ EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/02, lk 102.

⁽²⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. juuni 2001. aasta direktiiv 2001/42/EÜ teatavate kavade ja programmide keskkonnamõju hindamise kohta (EÜT L 206, lk 7; ELT eriväljaanne 15/06, lk 157).

Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA 25. mail 2018 esitatud apellatsioonkaebus Üldkohtu (ühesksas koda) 15. märtsi 2018. aasta otsuse peale kohtuasjas T-211/16: Caviro Distillerie jt versus komisjon

(Kohtuasi C-345/18 P)

(2018/C 259/40)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Apellandid: Caviro Distillerie Srl, Distillerie Bonollo SpA, Distillerie Mazzari SpA ja Industria Chimica Valenzana (ICV) SpA (esindaja: *solicitor* R. MacLean)

Teine menetlusosaline: Euroopa Komisjon

Apellantide nõuded

Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

- tühistada Üldkohtu otsus selles osas, milles viimane tegi vea, kui ta lubamatult asendas komisjoni põhjendused enda põhjendustega, kui ta hindas apellantide hagi teist väidet;
- tühistada Üldkohtu otsus, kuna ilmselgelt on moonutatud tõendeid, mis Üldkohtule esitati seoses liidu tööstuse turuosa lõpliku olukorra hindamisega;

- nõustuda apellantide teise väitega, mis puudutab Üldkohtu ekslikku hinnangut turuosa olukorrale ning seda, et Üldkohus kasutas ekslikult oma pädevust otsustada selle väite üle ja teha lõplik otsus;
- teise võimalusena suunata kohtuasut tagasi Üldkohtusse, et viimane otsustakse nõuetekohaselt apellantide väite üle selles küsimuses;
- kinnitada, et Üldkohus tegi ilmse hindamisvea ja rikkus alusmääruse⁽¹⁾ artikli 3 lõikeid 2 ja 3, kui ta jõudis järeldusele, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta võttis oma seisukoha varalise kahju kohta;
- kinnitada, et Üldkohus ei esitanud piisavaid põhjendusi ja esitas vastuolulisi põhjendusi ning
- mõista apellantide kohtukulud nii käesolevas menetluses kui ka esimese astme menetluses välja komisjonilt.

Väited ja peamised argumendid

Apellatsioonkaebuse põhjenduseks esitavad apellandid kolm väidet. Kõik kolm Euroopa Kohtule esitatud väidet puudutavad Üldkohtule esitatud teist väidet. Kokkuvõttes on Euroopa Kohtule esitatud väited järgmised:

1. Üldkohus rikkus õigusnormi, kui ta asendas komisjoni põhjendused enda põhjendustega siis, hinnates nii suhteliselt kui ka absoluutarvestuses liidu tööstuse turuosa vähenemise olulisust, ja/või ilmselt moonutas tõendeid, mis olid talle esitatud liidu tööstuse turuosa vähenemisega seoses.
2. Üldkohus tegi ilmse hindamisvea ja rikkus alusmääruse artikli 3 lõikeid 3 ja 5, kui ta järeldas, et komisjon ei teinud ilmset hindamisviga, kui ta võttis oma seisukoha varalise kahju kohta.
3. Üldkohus ei esitanud piisavaid tõendeid oma sellekohase järelduse kohta, kuna ta ei selgitanud, miks komisjoni viga liidu tööstusharu hindamisel ei õigustanud vaidlustatud määruse tühistamist, mida apellandid paluvad. Lisaks esitas Üldkohus vastuolulisi põhjendusi, kuna ta leidis, et komisjoni hinnang liidu tööstuse turuosale on vigane, kuid lõppkokkuvõttes tegi otsuse komisjoni kasuks.

⁽¹⁾ Nõukogu 30. novembri 2009. aasta määrus (EÜ) nr 1225/2009 kaitse kohta dumpinguhinnaga impordi eest riikidest, mis ei ole Euroopa Ühenduse liikmed (ELT 2009, L 343, lk 51).

ÜLDKOHUS

Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – Spagnolli jt versus komisjon

(Liidetud kohtuasjad T-568/16 ja T-599/16) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Ametnikust abikaasa surm — Surnud ametniku õigusjärglased — Toitjakaotuspension — Orvupension — Ametnikuks oleva elusoleva abikaasa töökohavahetus — Palga kohandamine — Toitjakaotuspensioni ja orvupensioni arvutamise meetod — Personalieeskirjade artikkel 81a — Pensioniõiguste muutmise teatis — Isikut kahjustav akt personalieeskirjade artikli 91 tähenduses — Personalieeskirjade artikkel 85 — Alusetult saadu tagastamine — Tingimused — Varalise ja mittevaralise kahju hüvitamise nõue)

(2018/C 259/41)

Kohtumenetluse keel: itaalia

Pooled

Hagejad: Alberto Spagnolli (Parma, Itaalia), Francesco Spagnolli (Parma), Maria Alice Spagnolli (Parma) ja Bianca Maria Elena Spagnolli (Parma) (esindajad: advokaadid C. Cortese ja B. Cortese)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindajad: G. Gattinara ja F. Simonetti)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue kohtuasjas T-568/16 tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (edaspidi „PMO“) 6. veebruari 2015. aasta muutmise teatis nr 3 PMO/04/LM/2015/ARES, milles on ära näidatud hagejatele määratud toitjakaotus- ja orvupensionide uued summad, ning kohtuasjas T-599/16 tühistada esiteks PMO 17. augusti 2015. aasta otsus PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 nõuda tagasi hagejatele toitjakaotus- ja orvupensionidena enammakstud summad ja teiseks hüvitada hagejatele väidetavalt tekitatud kahju.

Resolutsioon

1. Jätta kohtuasja T-568/16 hagi rahuldamata.
2. Tühistada kohtuasjas T-599/16 komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti (PMO) 17. augusti 2015. aasta otsus PMO/04/LM/2015/ARES/3406787 nõuda tagasi hagejatele toitjakaotus- ja orvupensionidena enammakstud summad ning jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta mõlemas kohtuasjas poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 111, 29.3.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-140/15 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – OW versus EASA**(Kohtuasi T-597/16) ⁽¹⁾****(Avalik teenistus — Ajutised teenistujad — Teenistuse huvides ametikohale määramine — Uuele ametikohale üleviimine — Ilmne hindamisviga — Põhjendamiskohustus — Kaitseõigused — Võimu kuritarvitamine)**

(2018/C 259/42)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: OW (esindajad: advokaadid S. Rodrigues ja C. Bernard-Glanz)

Kostja: Euroopa Lennundusohutusamet (esindajad: F. Manuhutu ja A. Haug, hiljem A. Haug, keda abistasid D. Waelbroeck ja A. Duron)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue tühistada EASA tegevdirektori 20. juuli 2015. aasta otsus 2015/155/ED viia hageja teenistuse huvides üle uuele ametikohale.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja OW-lt.

⁽¹⁾ ELT C 296, 16.8.2016 (kohtuasi, mis algselt registreeriti Euroopa Liidu Avaliku Teenistuse Kohtus numbriga F-27/16 ja anti üle Euroopa Liidu Üldkohtule 1.9.2016).

Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – Sipral World versus EUIPO – La Dolfina (DOLFINA)**(Kohtuasi T-882/16) ⁽¹⁾****(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liidu sõnamärk DOLFINA — Kaubamärgi tegeliku kasutamise puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 51 lõike 1 punkt a (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 58 lõike 1 punkt a) — Põhjendamiskohustus — Määruse nr 207/2009 artikkel 75 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 94))**

(2018/C 259/43)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Sipral World SL (Barcelona, Hispaania) (esindajad: advokaadid R. Almaraz Palmero ja A. Ruó)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindajad: J. Ivanauskas ja D. Walicka)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: La Dolfina, SA (Buenos Aires, Argentina) (esindaja: advokaat J. Carbonell Callicó)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 22. septembri 2016. aasta otsuse (asi R 1897/2015-2) peale, mis käsitleb La Dolfina ja Sipral Worldi vahelist tühistamismenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Sipral World, SL-ilt.

⁽¹⁾ ELT C 46, 13.2.2017.

Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – Schmid versus EUIPO – Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Steirisches Kürbiskernöl)

(Kohtuasi T-72/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Tühistamismenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Kujutismärk Steirisches Kürbiskernöl — Kaitstud geograafiline tähis — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikkel 15, artikli 51 lõike 1 punkt a ja artikli 55 lõige 1 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikkel 18, artikli 58 lõike 1 punkt a ja artikli 62 lõige 1) — Kaubamärgi tegelik kasutamine — Kaubamärgina kasutamine)

(2018/C 259/44)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Gabriele Schmid (Halbenrain, Austria) (esindaja: advokaat B. Kuchar)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Hanf)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermark (Graz, Austria) (esindajad: advokaadid I. Hödl ja S. Schoeller)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 7. detsembri 2016. aasta otsuse (asi R 1768/2015-4) peale, mis käsitleb G. Schmidit ja Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermarki vahelist kaubamärgi tühistamise menetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) neljanda apellatsioonikoja 7. detsembri 2016. aasta otsus (asi R 1768/2015-4).
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja G. Schmidit kohtukulud.
4. Jätta Landeskammer für Land- und Forstwirtschaft in Steiermarki kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 104, 3.4.2017.

Üldkohtu 12. juuni 2018. aasta otsus – Cotécnica versus EUIPO – Mignini & Petrini (cotecnica MAXIMA)

(Kohtuasi T-136/17) ⁽¹⁾

(Euroopa liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi cotecnica MAXIMA taotlus — Varasem siseriiklik kujutismärk MAXIM Alimento Superpremium — Suhteline keeldumispõhjus — segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 kõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b)

(2018/C 259/45)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Cotécnica, SCCL (Bellpuig, Hispaania) (esindajad: advokaadid J. C. Erdozain López, J. Galán López ja J.-B. Devaureix, hiljem advokaadid J. C. Erdozain López, J. Galán López ja L. Montoya Terán)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: S. Palmero Cabezas)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Mignini & Petrini SpA (Petrignano di Assisi, Itaalia) (esindajad: advokaadid F. Celluprica, F. Fischetti ja F. De Bono)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 17. novembri 2016. aasta otsuse (asi R 853/2016-2) peale, mis käsitleb Mignini & Petrini ja Cotécnica vahelist vastulausemenetlust

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Jätta Cotécnica, SCCL-i kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) ja Mignini & Petrini SpA kohtukulud.

⁽¹⁾ ELT C 129, 24.4.2017.

Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – Emcur versus EUIPO – Emcure Pharmaceuticals (EMCURE)

(Kohtuasi T-165/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu sõnamärgi EMCURE taotlus — Varasemad Euroopa Liidu ja siseriiklikud sõnamärgid EMCUR — Suhteline keeldumispõhjus — Kaupade ja tähiste sarnasus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 259/46)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH (Bad Ems, Saksamaa) (esindaja: advokaat K. Bröcker)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: M. Rajh)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses, menetlusse astuja Üldkohtus: Emcure Pharmaceuticals Ltd (Bhosari, India)

Ese

Hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 13. detsembri 2016. aasta otsuse (asi R 790/2016-2) peale, mis käsitleb Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems'i ja Emcure Pharmaceuticals'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) teise apellatsioonikoja 13. detsembri 2016. aasta otsus (asi R 790/2016-2) osas, mis puudutab 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbivaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 42 ja 44 kuuluvaid teenuseid.
2. Jätta hagi ülejäänud osas rahuldamata.
3. Jätta EUIPO ja Emcur Gesundheitsmittel aus Bad Ems GmbH kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 129, 24.4.2017.

Üldkohtu 14. juuni 2018. aasta otsus – Lion's Head Global Partners versus EUIPO – Lion Capital (Lion's Head)

(Kohtuasi T-294/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liitu nimetav rahvusvaheline registreering — Sõnamärk Lion's Head — Varasem Euroopa Liidu sõnamärk LION CAPITAL — Suhteline keeldumispõhjus — Segiajamise tõenäosus — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkt b (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b))

(2018/C 259/47)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Lion's Head Global Partners LLP (London, Ühendkuningriik) (esindaja: advokaat R. Nöske)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: J. Crespo Carrillo)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Lion Capital LLP (London) (esindajad: solicitor D. Rose ja solicitor J. Warner)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 28. veebruari 2017. aasta otsuse (asi R 1478/2016-4) peale, mis käsitleb Lion Capital'i ja International Lion's Head Global Partners'i vahelist vastulausemenetlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Lion's Head Global Partners LLP-lt.

⁽¹⁾ ELT C 231, 17.7.2017.

Üldkohtu 7. juuni 2018. aasta otsus – Winkler versus komisjon

(Kohtuasi T-369/17) ⁽¹⁾

(Avalik teenistus — Ametnikud — Siseriiklike pensioniõiguste ülekandmine — Otsus, millega määratakse kindlaks pensioniõigusliku staaži aastate arv — Mõistlik aeg — Õigus olla ära kuulatud — Õiguskindlus — Võrdne kohtlemine — Õiguspärane ootus — Vastutus — Varaline kahju)

(2018/C 259/48)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Bernd Winkler (Grange, Iirimaa) (esindaja: advokaat A. Kässens)

Kostja: Euroopa Komisjon (esindaja: T. Bohr ja L. Radu Bouyon)

Ese

ELTL artikli 270 alusel esitatud nõue, millega esiteks palutakse tühistada komisjoni individuaalsete maksete haldamise ja maksmise ameti 26. septembri 2016. aasta otsus, millega määrati kindlaks Euroopa Liidu institutsioonide pensioniskeemis arvesse võetavate pensioniõigusliku staaži aastate arv hageja poolt enne liidu teenistusse asumist omandatud pensioniõiguste ülekandmisel korral, ning millega teiseks palutakse hüvitada kahju, mis hagejale väidetavalt tekitati sellega, et komisjon rikkus tema ülekandmistaotluse läbivaatamisel õigusnorme.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata
2. Jätta poolte kohtukulud nende endi kanda.

⁽¹⁾ ELT C 249, 31.7.2017.

Üldkohtu 12. juuni 2018. aasta otsus – Fenyves versus EUIPO (Blue)

(Kohtuasi T-375/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Euroopa Liidu kujutismärgi Blue taotlus — Absoluutne keeldumispõhjus — Kirjeldavus — Eristusvõime puudumine — Määruse (EÜ) nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt c ja lõige 2 (nüüd määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt c ja lõige 2) — Määruse nr 207/2009 artikli 7 lõike 1 punkt b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkt b))

(2018/C 259/49)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Klaudia Patricia Fenyves (Hevesvezekény, Ungari) (esindaja: advokaat I. Monteiro Alves)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (esindaja: M. Rajh)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 27. märtsi 2017. aasta otsuse (asi R 1974/2016-5) peale, mis käsitleb kujutismärgi Blue ELI kaubamärgina registreerimise taotlust.

Resolutsioon

1. Jätta hagi rahuldamata.
2. Mõista kohtukulud välja Klaudia Patricia Fenyvesilt.

⁽¹⁾ ELT C 256, 7.8.2017.

Üldkohtu 8. juuni 2018. aasta määrus – Lupu versus EUIPO – Dzhihangir (Djili soy original DS)

(Kohtuasi T-456/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Euroopa Liidu kujutismärgi Djili soy original DS taotlus — Varasem siseriiklik sõnamärk DJILI — Suhteline keeldumispõhjus — Osaliselt ilmselgelt vastuvõetamatu ja osaliselt ilmselgelt õiguslikult põhjendamatu hagi)

(2018/C 259/50)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Victor Lupu (Bukarest, Rumeenia) (esindaja: advokaat P. Acsinte)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: D. Gája)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: Ibryam Dzhihangir (Silistra, Bulgaaria) (esindaja: advokaat C-R. Romițan)

Ese

Hagi EUIPO viienda apellatsioonikoja 3. mai 2017. aasta otsuse (asi R 516/2011-5) peale, mis käsitleb V. Lupu ja I. Dzhihangiri vahelist vastulausemenetlust

Resolutsioon

1. Liita vastuvõetamatuse vastuväide põhikohtuasjaga.
2. Jätta hagi rahuldamata.
3. Jätta Victor Lupu kohtukulud tema enda kanda ning mõista temalt välja Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) kohtukulud.
4. Jätta Ibryam Dzhihangiri kohtukulud tema enda kanda.

⁽¹⁾ ELT C 309, 18.9.2017.

Üldkohtu 6. juuni 2018. aasta määrus – Grupo Bimbo, SAB de CV versus EUIPO

(Kohtuasi T-608/17) ⁽¹⁾

(Euroopa Liidu kaubamärk — Vastulausemenetlus — Registreerimistaotluse tagasivõtmine — Otsuse tegemise vajaduse äralangemine)

(2018/C 259/51)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Grupo Bimbo, SAB de CV (Mexico, Mehhiko) (esindaja: advokaat N. A. Fernández Fernández Pacheco)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO) (esindaja: V. Ruzek)

Teine menetluspool apellatsioonikojas, menetlusse astuja Üldkohtus: DF World of Spices GmbH (Dissen, Saksamaa) (esindaja: advokaat A. Ebert-Weidenfeller)

Ese

Hagi EUIPO neljanda apellatsioonikoja 4. juuli 2017. aasta otsuse (asi R 2300/2016-4) peale, mis käsitleb vastulausemenetlust World of Spices GmbH ja Grupo Bimbo, SAB de CV vahel.

Resolutsioon

1. Otsuse tegemise vajadus on ära langenud.
2. Mõista kohtukulud välja Grupo Bimbo, SAB de CV-lt.

⁽¹⁾ ELT C 369, 30.10.2017.

3. mail 2018 esitatud hagi – ABLV Bank versus SRB

(Kohtuasi T-280/18)

(2018/C 259/52)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ABLV Bank AS (Riia, Läti) (esindajad: advokaadid O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu 23. veebruari 2018. aasta otsused hageja ja tema tütaretttevõtja ABLV Bank Luxembourg, SA kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja 13 väidet.

1. Esimene väide, et SRB-l puudus likvideerimise osas otsustuspädevus.
2. Teine väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna võttis vastu ametliku otsuse kriisilahendusmeetmete võtmata jätmise kohta.
3. Kolmas väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna määruse (EL) nr 806/2014 ⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 punkti b kohane hinnang oli väär.
4. Neljas väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a kohane hinnang oli väär.
5. Viies väide, et SRB rikkus hageja õigust olla ära kuulatud ning teisi menetlusõigusi.
6. Kuues väide, et SRB rikkus hageja õigust saada nõuetekohaselt põhjendatud otsus.

7. Seitsmes väide, et SRB ei analüüsinud ega hinnanud hoolikalt ja erapooletult juhtumi kõiki asjassepuutuvaid aspekte.
8. Kaheksas väide, et SRB rikkus proportsionaalsuse põhimõtet.
9. Üheksas väide, et SRB rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
10. Kümnes väide, et SRB rikkus hageja omandiõigust ja ettevõtlusvabadust.
11. Üheteistkümnes väide, et SRB rikkus *nemo auditur* põhimõtet.
12. Kaheteistkümnes väide, et SRB pani toime võimu kuritarvitamise.
13. Kolmeteistkümnes väide, et SRB on rikkunud hagejale Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat õigust, kuna ei taganud, et hageja küsimusi käsitleksid kohased liidu institutsioonid, organid ja asutused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

3. mail 2018 esitatud hagi – ABLV Bank versus EKP

(Kohtuasi T-281/18)

(2018/C 259/53)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: ABLV Bank AS (Riia, Läti) (esindajad: advokaadid O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Kostja: Euroopa Keskpank (EKP)

Nõuded

- tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) 23. veebruari 2018. aasta otsused, et hageja ja ABLV Bank Luxembourg, SA on maksejõuetud või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kümme väidet.

1. Esimene väide, et EKP hinnang hageja ja tema tütarettevõtja ABLV Bank Luxembourg „maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kriteeriumi“ kohta oli mitmes mõttes väär ja puudulik.
2. Teine väide, et EKP rikkus hageja õigust olla ära kuulatud ning teisi menetlusõigusi.
3. Kolmas väide, et EKP rikkus hageja õigust saada nõuetekohaselt põhjendatud otsus.
4. Neljas väide, et EKP ei analüüsinud ega hinnanud hoolikalt ja erapooletult konkreetse juhtumi kõiki asjassepuutuvaid aspekte.
5. Viies väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.

6. Kuues väide, et EKP rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et EKP rikkus hageja omandiõigust ja ettevõtlusvabadust.
8. Kaheksas väide, et EKP rikkus *nemo auditur* põhimõtet.
9. Üheksas väide, et EKP pani toime võimu kuritarvitamise.
10. Kümnes väide, et rikutud on hagejale Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat õigust, kuna ei olnud tagatud, et hageja küsimusi käsitleksid kohased liidu institutsioonid, organid ja asutused.

3. mail 2018 esitatud hagi – Bernis jt versus SRB

(Kohtuasi T-282/18)

(2018/C 259/54)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ernests Bernis (Jurmala, Läti), Oļegs Fiļs (Jurmala), OF Holding SIA (Riia, Läti) ja Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (esindajad: advokaadid O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Kostja: Ühtne Kriisilahendusnõukogu (SRB)

Nõuded

- tühistada Ühtse Kriisilahendusnõukogu (SRB) 23. veebruari 2018. aasta otsused ABLV Bank, AS ja ABLV Bank Luxembourg, SA kohta;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad 13 väidet.

1. Esimene väide, et SRB-l puudus likvideerimise osas otsustuspädevus.
2. Teine väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna võttis vastu ametliku otsuse kriisilahendusmeetmete võtmata jätmise kohta.
3. Kolmas väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna määruse (EL) nr 806/2014⁽¹⁾ artikli 18 lõike 1 punkti b kohane hinnang oli väär.
4. Neljas väide, et SRB rikkus hageja õigusi, kuna määruse (EL) nr 806/2014 artikli 18 lõike 1 punkti a kohane hinnang oli väär.
5. Viies väide, et SRB rikkus hageja õigust olla ära kuulatud ning teisi menetlusõigusi.
6. Kuues väide, et SRB rikkus hageja õigust saada nõuetekohaselt põhjendatud otsus.
7. Seitsmes väide, et SRB ei analüüsinud ega hinnanud hoolikalt ja erapooletult juhtumi kõiki asjassepuutuvaid aspekte.
8. Kaheksas väide, et SRB rikkus proportsionaalsuse põhimõtet.
9. Üheksas väide, et SRB rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.

10. Kümnes väide, et SRB rikkus hageja omandiõigust ja ettevõtlusvabadust.
11. Üheteistkümnes väide, et SRB rikkus *nemo auditur* põhimõtet.
12. Kaheteistkümnes väide, et SRB pani toime võimu kuritarvitamise.
13. Kolmeteistkümnes väide, et SRB on rikkunud hagejale Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat õigust, kuna ei taganud, et hageja küsimusi käsitleksid kohased liidu institutsioonid, organid ja asutused.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. juuli 2014. aasta määrus (EL) nr 806/2014, millega kehtestatakse ühtsed eeskirjad ja ühtne menetlus krediitiasutuste ja teatavate investeerimisühingute kriisilahenduseks ühtse kriisilahenduskorra ja ühtse kriisilahendusfondi raames ning millega muudetakse määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT 2014, L 225, lk 1).

3. mail 2018 esitatud hagi – Bernis jt versus EKP

(Kohtuasi T-283/18)

(2018/C 259/55)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Ernests Bernis (Jurmala, Läti), Oļegs Fiļš (Jurmala), OF Holding SIA (Riia, Läti) ja Cassandra Holding Company SIA (Jurmala) (esindajad: advokaadid O. Behrends, M. Kirchner ja L. Feddern)

Kostja: Euroopa Keskpank (EKP)

Nõuded

- tühistada EKP 23. veebruari 2018. aasta otsused, et ABLV Bank, AS ja ABLV Bank Luxembourg, SA on maksejõuetud või tõenäoliselt jäävad maksejõuetuks; ja
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad 10 väidet.

1. Esimene väide, et EKP hinnang ABLV Banki ja tema tütaretevõtja ABLV Bank Luxembourg'i „maksejõuetuse või tõenäoliselt maksejõuetuks jäämise kriteeriumi“ kohta oli mitmes mõttes väär ja puudulik.
2. Teine väide, et EKP rikkus hagejate õigust olla ära kuulatud ning teisi menetlusõigusi.
3. Kolmas väide, et EKP rikkus hagejate õigust saada nõuetekohaselt põhjendatud otsus.
4. Neljas väide, et EKP ei analüüsinud ega hinnanud hoolikalt ja erapooletult konkreetse juhtumi kõiki asjassepuutuvaid aspekte.
5. Viies väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet.
6. Kuues väide, et EKP rikkus võrdse kohtlemise põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et EKP rikkus hageja omandiõigust ja ettevõtlusvabadust.

8. Kaheksas väide, et EKP rikkus *nemo auditur* põhimõtet.
9. Üheksas väide, et EKP pani toime võimu kuritarvitamise.
10. Kümnes väide, et rikutud on ABLV Bankile Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklist 41 tulenevat õigust, kuna ei olnud tagatud, et ABLV Banki küsimusi käsitleksid kohased liidu institutsioonid, organid ja asutused.

16. mail 2018 esitatud hagi – Strabag Belgium versus parlament

(Kohtuasi T-299/18)

(2018/C 259/56)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Strabag Belgium (Antwerpen, Belgia) (esindajad: advokaadid M. Schoups, K. Lemmens ja M. Lahbib)

Kostja: Euroopa Parlament

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev tühistamishagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;
- sellest tulenevalt tühistada: (i) 19. aprilli 2018. aasta otsus, millega jäeti jõusse Euroopa Parlamendi 24. novembri 2017. aasta otsus sõlmida hankeleping, mille ese on Brüsselis asuvate Euroopa Parlamendi hoonete parandustööde peatöövõtja raamleping (hange nr 06/D20/2017/M036), viie muu pakujaga kui Strabag Belgium, mitte viimati nimetatud ettevõtjaga; ning (ii) pakkumuste hindamise aruanne (lisan), mille eelarvevahendite käsutaja nimetatud hindamiskomisjon koostas 26. märtsil 2018;
- mõista Euroopa Parlamendilt välja kõik menetlusega seotud kohtukulud, sealhulgas menetluskulud.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja üheainsa väite, et rikutud on:

- (i) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. oktoobri 2012. aasta määruse (EL, Euratom) nr 966/2012, mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju ning millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu määrus (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (ELT 2012, L 298, lk 1), muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. oktoobri 2015. aasta määrusega (EL, Euratom) nr 2015/1929 (ELT 2015, L 286, lk 1), artikli 110 lõiget 5, mis näeb ette, et komisjonile antakse õigus võtta kooskõlas artikliga 210 vastu delegeeritud õigusakte hindamiskriteeriumide, sealhulgas majanduslikult soodsaima pakkumise täpsustamiseks;
- (ii) artiklit 151, muudetud komisjoni 30. oktoobri 2015. aasta delegeeritud määrusega (EL) 2015/2462, millega muudetakse delegeeritud määrust (EL) nr 1268/2012, mis käsitleb Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 (mis käsitleb Euroopa Liidu üldelarve suhtes kohaldatavaid finantseeskirju) kohaldamise eeskirju (ELT 2015, L 342, lk 7), ning millega sätestatakse põhjendamatult madalate pakkumuste suhtes kohaldatavad eeskirjad;

- (iii) määruse (EL, Euratom) nr 966/2012 artiklit 102, millega nähakse ette läbipaistvuse, proportsionaalsuse, võrdse kohtlemise ja diskrimineerimiskeelu üldpõhimõtted hankemenetluste valdkonnas.

Hageja on seisukohal, et neid norme rikuti, sest vaidlustatud otsuses:

- (i) ei ole ära näidatud, et esitatud pakkumustes või selgitustes, mida hiljem küsiti, sisalduks mõni element, mis võimaldaks jõuda otsusele, et mõni pakkumuse esitanud ettevõtjatest oleks esitanud kehtivaid norme arvestades põhjendamatult madala pakkumuse ning
- (ii) on määratud ilma seda põhjendamata, et eespool nimetatud pakkumus on kõige madalam õiguspärane pakkumus, samas kui selle pakkuja pakkumus ei ole tingimata kõige madalam õiguspärane pakkumus, sest see sisaldab põhjendamatult madalaid hindu ja oleks tulnud tunnistada õigusvastaseks ja kõrvale jätta pärast seda, kui Euroopa Parlament on küsimuse täpsemalt ja süvitsi läbi vaadanud.

8. mail 2018 esitatud hagi – MLPS versus komisjon

(Kohtuasi T-304/18)

(2018/C 259/57)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) (Pariis, Prantsusmaa) (esindaja: advokaat M. Gibaud)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tuvastada Euroopa Komisjon tegevusetus ja otsustada, et ta hoidus õigusvastaselt ühenduse Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) 21. detsembri 2017. aasta kaebuse menetlemise jätkamisest;
- tühistada täies ulatuses Euroopa Komisjoni 7. märtsi 2018. aasta otsus keelduda ühenduse Mouvement pour la liberté de la protection sociale (MLPS) 21. detsembri 2017. aasta kaebuse menetlemise jätkamisest;
- otsustada kohtukulude jaotuse üle.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjendamiseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et eelkõige on vaidlustatud otsuses asjaoludele antud väär hinnang, mille kohaselt võib Prantsuse sotsiaalkindlustussüsteemid kvalifitseerida „riiklikuks sotsiaalkindlustussüsteemiks“, kuigi need ei ole ette nähtud kogu elanikkonnale ega isegi kogu aktiivsele elanikkonnale, vaid need on süsteemid, mis koondavad töötajaid vastavalt nende tööalasele staatusele, kellele tuleb seega kohaldada direktiive 92/49/EMÜ ja 92/96/EMÜ.

2. Teine väide, et rikutud on õigusliku ühtsuse põhimõtet, kuna Prantsusmaa on täiesti samas olukorras Slovakkia, kelle puhul Üldkohus otsustas, et „kohustusliku ravikindlustuse pakkumine Slovakkias on majandustegevus, arvestades tervisekindlustusettevõtjate kasumi taotlemise eesmärgi ning tihedat konkurentsi teenuste kvaliteedi ja pakkumise osas“ (5. veebruari 2018. aasta kohtuotsus *Dôvera zdravotná poisťovňa vs. komisjon*, T-216/15, ei avaldata, EU:T:2018:64, punkt 68). Hageja hinnangul ei saa seega Prantsusmaa puhul teha teistsugust otsust.

17. mail 2018 esitatud hagi – Hamas versus nõukogu

(Kohtuasi T-308/18)

(2018/C 259/58)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: Hamas (Doha, Qatar) (esindaja: advokaat L. Glock)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/475, millega ajakohastatakse loetelu isikutest, rühmitustest ja üksustest, kelle suhtes kohaldatakse ühise seisukoha 2001/931/ÜVJP (terrorismivastaste erimeetmete rakendamise kohta) artikleid 2, 3 ja 4, ja millega tunnistatakse kehtetuks otsus (ÜVJP) 2017/1426 (ELT 2018, L 79, lk 26);
 - tühistada nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/468, millega rakendatakse määruse (EÜ) nr 2580/2001 (teatavate isikute ja üksuste vastu suunatud eripiirangute kohta terrorismivastaseks võitluseks) artikli 2 lõiget 3 ning tunnistatakse kehtetuks rakendusmäärus (EL) 2017/1420 (ELT 2018, L 79, lk 7);
- tühistada need õigusaktid osas, milles need puudutavad Hamasi, sealhulgas Hamas-Izz al-Din al-Qassemi;
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja seitse väidet.

1. Esimese väite kohaselt on rikutud ühise seisukoha 2001/931 artikli 1 lõiget 4.
2. Teise väite kohaselt on nõukogu hagejale ette heidetud faktiliste asjaolude sisulises õigsuses eksinud.
3. Kolmanda väite kohaselt on nõukogu ebaõigesti hinnanud, kas ühendus Hamas on terrorirühmitus.
4. Neljanda väite kohaselt on rikutud mittesekkumise põhimõtet.
5. Viienda väite kohaselt ei ole piisavalt arvesse võetud aja möödumise tagajärjel olukorra muutumist.

6. Kuuenda väite kohaselt on rikutud põhjendamiskohustust.
7. Seitsmenda väite kohaselt on rikutud kaitseõigusi ja õigust tõhusale kohtulikule kaitsele.

15. mail 2018 esitatud hagi – EPSU ja Willem Goudriaan versus komisjon

(Kohtuasi T-310/18)

(2018/C 259/59)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hagejad: Avalike Teenistujate Ametiühingute Euroopa Föderatsioon (EPSU) (Brüssel, Belgia) ja Jan Willem Goudriaan (Brüssel) (esindajad: *solicitor* R. Arthur ja *barrister* R. Palmer)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 5. märtsi 2018. aasta otsus mitte teha nõukogule ettepanekut, et ELi sotsiaalpartnerite 21. detsembri 2015. aasta kokkulepe avalike teenistujate ja keskvalitsuse asutuste töötajate õiguste kohta olla teavitatud ja ära kuulatud, mis sõlmiti ELTL artikli 155 lõike 1 alusel, rakendatakse ELTL artikli 155 lõike 2 alusel nõukogu otsuse abil direktiiviga;
- mõista kohtukulud välja kostjalt

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kaks väidet.

1. Esimene väide, et vaidlustatud otsus on akt, mis võeti vastu ELTL artikli 155 lõiget 2 rikkudes. Komisjonil puudus pädevus keelduda tegemast ettepanekut, et nõukogu rakendaks kokkuleppe nõukogu otsusega, kui puudusid igasugused vastuväited nii kokkuleppe osapoolte esindatuse kui ka kokkuleppe seaduslikkuse osas.
 - Hagejad väidavad, et komisjoni otsus mitte teha nõukogule ettepanekut, et kokkuleppe rakendatakse nõukogu otsusega, rikub ELTL artikli 155 lõiget 2 ning on vastuolus sotsiaalpartnerite sõltumatuse austamise nõudega, mis on sätestatud ELTL artiklis 152.
 - Hagejad väidavad veel, et komisjon oli kohustatud tegema nõukogule ettepaneku, välja arvatud juhul, kui ta esitab põhjendatud aluse järeltõlkeks, et kokkuleppe osapoolteks olevad sotsiaalpartnerid ei olnud piisavalt esindavad või et kokkuleppe ei olnud seaduslik.
 - Hagejad väidavad lisaks, et komisjon viis läbi kokkuleppe asjakohasuse hindamise, mis ei kuulu tema pädevusse.
2. Teine väide, et vaidlustatud otsuse aluseks on põhjendused, mis on ilmselgelt väärad ja põhjendamatud.
 - Hagejad väidavad, et vaidlustatud otsuses komisjoni esitatud põhjendused ei õigustanud keeldumist teha nõukogule ettepanek kokkuleppe vastuvõtmiseks.
 - Hagejad väidavad veel, et ainsateks põhjendusteks, mis oleksid võinud keeldumist õigustada, oleksid olnud põhjendatud vastuväited sotsiaalpartnerite esindatusele või kokkulepet direktiivina rakendava otsuse seaduslikkusele.

- Hagejad väidavad lisaks, et komisjon jättis igal juhul läbi viimata mõjuhindamise, ja seega ei saanud proportsionaalsuse või subsidiaarsuse alusel põhjendada ühtki järeldust keelduda tegemast ettepanekut, et nõukogu otsusega rakendataks kokkulepe direktiivina, isegi kui tal põhimõtteliselt oli selle tegemiseks õigus.

22. mail 2018 esitatud hagi – WD versus EFSA

(Kohtuasi T-320/18)

(2018/C 259/60)

Kohtumenetluse keel: prantsuse

Pooled

Hageja: WD (esindajad: advokaadid L. Levi ja A. Blot)

Kostja: Euroopa Toiduohutusamet (EFSA)

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tunnistada käesolev hagi vastuvõetavaks ja põhjendatuks;

seetõttu

- tühistada EFSA peadirektori kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega ametiisiku 14. juuli 2017. aasta otsus, millest ilmneb, et hageja ei kuulu 2017. aasta ümberklassifitseerimise raames edutatud teenistujate hulka;
- tühistada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega ametiisiku 9. veebruari 2018. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 10. oktoobri 2017. aasta kaebus mainitud 14. juuli 2017. aasta otsuse peale;
- tühistada EFSA peadirektori kui teenistuslepingute sõlmimise pädevusega ametiisiku 9. augustil 2017 dateeritud (ja 10. augustil 2017 teatavaks tehtud) otsus mitte pikendada hageja töölepingut;
- tühistada teenistuslepingute sõlmimise pädevusega ametiisiku 12. märtsi 2018. aasta otsus jätta rahuldamata hageja 10. novembri 2017. aasta kaebus mainitud 9. augusti 2017. aasta otsuse peale;
- mõista välja hüvitis tekitatud kahju eest;
- mõista kõik kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hageja eitab hagi põhjenduseks seitse väidet, mis puudutavad tema lepingu pikendamata jätmist.

1. Esimene väide, et rikutud on EFSA 8. detsembri 2012. aasta otsust „Employment contract management“.
2. Teine väide, et rikutud on põhjendamiskohustust.
3. Kolmas väide, et rikutud on kaitseõigusi ja iseäranis õigust olla ära kuulatud.
4. Neljas väide, et rikutud on hoolitsemiskohustust ja EFSA otsusega „Employment contract management“ seotud akti „Work instruction“.
5. Viies väide, et tehtud on ilmseid hindamisvigu ja kuritarvitatud võimu.

6. Kuues väide, et rikutud on õiguspärase ootuse põhimõtet.
7. Seitsmes väide, et rikutud on akti „Work instruction“ ja hoolitsemiskohustust.

Edutamata jätmise kohta esitab hageja üheainsa väite, mille kohaselt on rikutud 22. aprilli 2008. aasta otsust „Career of temporary staff and assignment to a post carrying a higher grade than that at which they were engaged“, tehtud ilmne hindamisviga ja rikutud diskrimineerimiskeelu põhimõtet.

28. mail 2018 esitatud hagi – VI.TO. versus EUIPO – Bottega (Kuldse pudeli kuju)

(Kohtuasi T-324/18)

(2018/C 259/61)

Hagiavalduse keel: itaalia

Pooled

Hageja: Vinicola Tombacco (VI.TO.) Srl (Trebaseleghe, Itaalia) (esindaja: advokaat L. Giove)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine pool apellatsioonikoja menetluses: Sandro Bottega (Colle Umberto, Itaalia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse kaubamärgi omanik: teine pool apellatsioonikoja menetluses

Vaidlusalune kaubamärk: ruumiline ELi kaubamärk (Kuldse pudeli kuju) – ELi kaubamärk nr 11 531 381

Menetlus EUIPOs: kehtetuks tunnistamise menetlus

Vaidlustatud otsus: EUIPO esimese apellatsioonikoja 14. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 1036/2017-1

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väited

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti b kohase takistuse väär hindamine;
- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punkti e alapunktide i, ii ja iii kohase takistuse väär hindamine.

31. mail 2018 esitatud hagi – Szécsi ja Somossy versus komisjon

(Kohtuasi T-331/18)

(2018/C 259/62)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hagejad: István Szécsi (Szeged, Ungari) ja Nóra Somossy (Szeged) (esindaja: advokaat D. Lazar)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- kohustada kostjat maksma hagejale 38 330 542,83 Ungari forintit kahjuhüvitist;
- kohustada kostjat tasuma hagejale põhinõudelt intressi alates 20. aprillist 2016 määras 11,95 % aastas;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagis tuginetakse järgmisele.

Hageja väidab, et kostja on süüliselt rikkunud talle EL lepingu artiklist 17 tulenevat järelevalvekohustust, sest ta ei ole võtnud sobivaid meetmeid, et tagada Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2005/29/EÜ ⁽¹⁾ artikli 13 ja asjaomaste Ungari rakendussätete kohaldamine Ungari kohtutes.

⁽¹⁾ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT 2005, L 149, lk 22).

28. mail 2018 esitatud hagi – Marry Me Group versus EUIPO (MARRY ME)

(Kohtuasi T-332/18)

(2018/C 259/63)

Kohtumenetluse keel: saksa

Pooled

Hageja: Marry Me Group AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat G. Theado)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: ELi sõnamärk MARRY ME – registreerimistaotlus nr 15 958 226

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 806/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 2017/1001 artikli 7 punktide b ja c rikkumine.

28. mail 2018 esitatud hagi – Marry Me Group versus EUIPO (marry me)**(Kohtuasi T-333/18)**

(2018/C 259/64)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Marry Me Group AG (Zug, Šveits) (esindaja: advokaat G. Theado)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalisi osi „marry me“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 15 952 468

Vaidlustatud otsus: EUIPO viienda apellatsioonikoja 5. märtsi 2018. aasta otsus asjas R 807/2017-5

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

— tühistada vaidlustatud otsus.

Väide

— Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 2017/1001 artikli 7 punktide b ja c rikkumine.

31. mail 2018 esitatud hagi – Mubarak jt versus nõukogu**(Kohtuasi T-335/18)**

(2018/C 259/65)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hagejad: Gamal Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo, Egiptus), Alaa Mohamed Hosni Elsayed Mubarak (Kairo), Heidy Mahmoud Magdy Hussein Rasekh (Kairo), Khadiga Mahmoud El Gammal (Kairo) (esindajad: B. Kennelly, QC, *barrister* J. Pobjoy, *solicitor* G. Martin ja *solicitor* C. Enderby Smith)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hagejad paluvad Üldkohtul:

— tühistada nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/466, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, ja nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/465, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, hagejaid puudutavas osas;

- tuvastada, et nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuse 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuses artikli 1 lõige 1 ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses artikli 2 lõige 1 ei ole hagejate suhtes kohaldatavad; ja
- mõista hagejate kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitavad hagejad kolm väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu tegi hindamisvigu, kui järeldas, et kriteerium hagejate lisamiseks otsuse artikli 1 lõike 1 ja määruse artikli 2 lõike 1 nimekirja oli täidetud.
2. Teine väide, et otsuse artikli 1 lõige 1 ja määruse artikli 2 lõige 1 on õigusvastased, sest neil puudub kehtiv õiguslik alus ja/või need rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, et nõukogu rikkus hagejate õigusi, mis on sätestatud EL lepingu artiklis 6 koostoimes artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 47 ja 48, kui eeldas, et Egiptuse kohtumenetlustes järgiti inimõigusi.

31. mail 2018 esitatud hagi – Saleh Thabet versus nõukogu

(Kohtuasi T-338/18)

(2018/C 259/66)

Kohtumenetluse keel: inglise

Pooled

Hageja: Suzanne Saleh Thabet (Kairo, Egiptus) (esindajad: B. Kennelly, QC, barrister J. Pobjoy, solicitor G. Martin ja solicitor C. Enderby Smith)

Kostja: Euroopa Liidu Nõukogu

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada nõukogu 21. märtsi 2018. aasta otsus (ÜVJP) 2018/466, millega muudetakse otsust 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, ja nõukogu 21. märtsi 2018. aasta rakendusmäärus (EL) 2018/465, millega rakendatakse määrust (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses, hagejat puudutavas osas;
- tuvastada, et nõukogu 21. märtsi 2011. aasta otsuse 2011/172/ÜVJP teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta olukorra tõttu Egiptuses artikli 1 lõige 1 ja nõukogu 21. märtsi 2011. aasta määruse (EL) nr 270/2011 teatavate isikute, üksuste ja asutuste vastu suunatud piiravate meetmete kohta seoses olukorraga Egiptuses artikli 2 lõige 1 ei ole hageja suhtes kohaldatavad; ja
- mõista kohtukulud välja nõukogult.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja kolm väidet.

1. Esimene väide, et nõukogu tegi hindamisvigu, kui järeldas, et kriteerium hageja lisamiseks otsuse artikli 1 lõike 1 ja määruse artikli 2 lõike 1 nimekirja oli täidetud.
2. Teine väide, et otsuse artikli 1 lõige 1 ja määruse artikli 2 lõige 1 on õigusvastased, sest neil puudub kehtiv õiguslik alus ja/või need rikuvad proportsionaalsuse põhimõtet.
3. Kolmas väide, et nõukogu rikkus hageja õigusi, mis on sätestatud EL lepingu artiklis 6 koostoimes artiklitega 2 ja 3 ning Euroopa Liidu põhiõiguste harta artiklites 47 ja 48, kui eeldas, et Egiptuse kohtumenetlustes järgiti inimõigusi.

5. juunil 2018 esitatud hagi – Hauzenberger versus EUIPO (TurboPerformance)**(Kohtuasi T-349/18)**

(2018/C 259/67)

*Kohtumenetluse keel: saksa***Pooled**

Hageja: Andreas Hauzenberger (Sinzing, Saksamaa) (esindaja: advokaat B. Bittner)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusalune kaubamärk: sõnalist osa „TurboPerformance“ sisaldav ELi kujutismärk – registreerimistaotlus nr 16 053 431

Vaidlustatud otsus: EUIPO neljanda apellatsioonikoja 5. aprilli 2018. aasta otsus asjas R 2206/2017-4

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;
- mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.

Väide

- Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse nr 2017/1001 artikli 7 lõike 1 punktide b ja c rikkumine.

5. juunil 2018 esitatud hagi – Euronet Consulting versus komisjon**(Kohtuasi T-350/18)**

(2018/C 259/68)

*Kohtumenetluse keel: inglise***Pooled**

Hageja: Euronet Consulting EEIG (Brüssel, Belgia) (esindajad: advokaadid P. Peeters ja R. van Cleemput)

Kostja: Euroopa Komisjon

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada kostja 26. märtsi 2018. aasta kirjaga teatavaks tehtud otsus, mille tegemise kuupäev ei ole teada ja millega lükati tagasi tema poolt hankemenetluses „EuropeAid/138778/DH/SER/Multi – Framework contract for the implementation of external aid 2018 (FWC SIEA 2018)“ 2. hankeosa suhtes tehtud pakkumus ja leping sõlmiti kümne ülejäänud pakkujaga;
- mõista kohtukulud välja kostjalt.

Väited ja peamised argumendid

Hagi põhjenduseks esitab hageja neli väidet.

1. Esimene väide, et ühes hankeosas oli üks juriidiline ühendus esindatud kaks korda.
2. Teine väide, et üks juriidiline isik esines kaks korda konsortsiumi juhina ja kolmandal korral konsortsiumi liikmena.
3. Kolmas väide, et üks juriidiline ühendus osales rohkem kui kahes hankeosas.
4. Neljas väide, et üks juriidiline ühendus osales juhina rohkem kui kahes hankeosas.

28. mail 2018 esitatud hagi – Promeco versus EUIPO – Aerts (Lauanõud)

(Kohtuasi T-353/18)

(2018/C 259/69)

Hagiavalduse keel: inglise

Pooled

Hageja: Promeco NV (Kortrijk, Belgia) (esindajad: advokaadid H. Hartwig ja A. von Mühlendahl)

Kostja: Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO)

Teine menetluspool apellatsioonikojas: Aerts NV (Geel, Belgia)

Andmed EUIPO menetluse kohta

Vaidlusaluse disainilahenduse omanik: apellatsioonikoja menetluse teine pool

Vaidlusalune disainilahendus: ELi disainilahendus nr 218 193-0010

Vaidlustatud otsus: EUIPO apellatsioonikoja laiendatud koosseisu 16. veebruari 2018. aasta otsus asjas R 459/2016-G

Nõuded

Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

-
- jätta rahuldamata kaebus, mille Aerts NV esitas EUIPO tühistamisosakonna 8. jaanuari 2016. aasta otsuse peale asjas ICD 9842;
 - mõista EUIPO-lt välja hageja kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluse kulud;
 - kui Aerts NV käesolevas asjas menetlusse astub, siis mõista temalt välja hageja kohtukulud ja apellatsioonikoja menetluse kulud.

Väide

- Rikutud on nõukogu määruse (EÜ) nr 6/2002 artikli 25 lõiget 1 koostoimes artikliga 6.
-

ISSN 1977-0898 (elektroniline väljaanne)
ISSN 1725-5171 (paberväljaanne)

Euroopa Liidu Väljaannete Talitus
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

ET